

HALKIN SESİ 131

18 EKİM 1977
4 LİRA

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Elazığ'da polis zulmüne son!

MC İKTİDARININ VALİSİ VE EMNİYET MÜDÜRÜ İSE, BU ZULÜM MAKİNASININ BAŞINDADIR. BU HALK DÜŞMANLARI, ASTIKLARI ASTIK KESTİKLERİ KESTİK, HALKA ZULMETMEKTEDİRLER.

YARALANANLAR ARASINDA NEDEN BU KADAR KADIN VAR? ÇÜNKÜ GÜNDÜZ VAKTİ EVLERDE ÇOĞUNLUKLA KADINLAR BULUNUYORDU. FEVZİ ÇAKMAK MAHALLESİNİN KADINLARI SALDIRGANLARA KARŞI YİĞİTÇE DİRENDİLER.

Yazısı 4. sayfada

TUNCELI

Meşeyolu'nda düğün

Köyümüzde geçenlerde bir arkadaşımızın düğünü oldu. Düğünde devrimci marşları ve türküleri söyledik. Daha sonra Halkın Sesi için bağış topladık. Topladığımız 280 lirayı dergimize gönderiyoruz.

Meşeyolu Köyünden
Devrimciler

ARTVIN

Artvin'de Halkın Durumu

Artvin, Anadolumuzun Kuzey Doğu Rus sınırında dağlık, bayırlık bir arazide kurulmuştur. Her tarafı yemyeşil ormanlarla çevrilidir. Dağların eteklerinden ve derelerden akan sular Çoruh nehrini meydana getirmektedir. Çoruh Rusya sınırını geçerek Batum'dan Karadeniz'e dökülmektedir.

İlimizde iki büyük fabrika vardır. Murgul maden ocaklarında binlerce işçi çalışmaktadır. Ruslar bu işletmeye ortaklıklar ve madenlerimizi burada da sömürme ve devam etmektedirler. Gene Rusların yaptırdığı kontr plak fabrikasında da pek çok işçi çalışmaktadır. Her iki işletmede de işçiler ağır baskı ve sömürü altında çalıştırılmaktadırlar.

Artvin'de genel olarak küçük üretim yaygındır. Köy

lerde elektrik, yol, su yoktur. Köylüler zor şartlarda çalışmakta, çoğunluğu ailelerinin yiyeceğini bile karşılayamamaktadırlar. Artvin'e ve kazalarına yerleşmiş olan bir avuç tefeci tüccar köylülerin kanını emmektedir.

Artvin gerici iktidarlar tarafından ormanlarıyla da sömürü kaynağı haline getirilmiştir. Devlet buralarda ki ormanlardan yılda elli milyona yakın gelir sağladığı halde ormanlardan köylülerin yararlanması için hiç bir şey yapılmamıştır.

Bu ağır sömürü koşulları Artvin halkını da siyasetle ilgilenmeye sevk etmiştir. Faşist MC iktidarına karşı tepki büyümektedir. Ancak bazı maceracıların ve oportünistlerin halktan kopuk eylemleri faşistlere yardımcı oluyor. Özellikle Şavşat'ta maceracıların bu tutumları bize zarar verdi. Ancak devrimcilerin mücadelesi sonucu oportünizm ve maceracılık gerilemektedir.

Şavşat'tan bir gurup devrimci.

TRABZON

Kolcu Hasan'ın Zorbalığı

Trabzon halkının Ziganoy diye tanıdığı, yeni ismi Çağlayan olan nahiyenin halkından bir devrimciyim. Ziganoy deyince akla, halkımıza zulmeden Kolcu Hasan diye

bir zorba gelir. Trabzon'un topraklarının çoğunu elinde tutan bu ağanın esas adı Hasan Emral'dır. Kendisi önce leri Trabzon şehir merkezinde halka zulmederek zorbalığını sürdürürken daha sonra Ziganoy'a Belediye Başkanı olmuştur. Bu belediye başkanı 18 muhtarlık vardır. Buralarda toplam 2 bin kadar hane vardır. Kolcu Hasan jandarma ve polise dayanarak halka zorbalık yapmaktadır.

Kolcu Hasan köylüleri topraklarından kovarak bu topraklara zorla el koymuştur. Şimdi köylüleri buralarda bedava çalıştırmaktadır. Belediye adına aldığı tarım aletlerini başka yerlere satarak vurgunculuk yapmaktadır. Kendisine karşı gelenleri ise öldürtmektedir.

Bu baskılarıyla halkın büyük çoğunluğunun nefretini toplamıştır. Tarihte halka zulmedenler nasıl halktan kendilerini kurtaramamışlarsa, Kolcu Hasan'ın sonu böyle olacaktır.

Ne Amerika Ne Rusya Bağimsız Türkiye!

Çağlayan Nahiyesinden
bir devrimci

Dergimizi her perşembe satmaya devam edeceğiz

CİVRİL

Bizler Civril'de pazarın kurulduğu Perşembe günleri toplu olarak dergi satışına çıkıyoruz. Halk dergimize büyük ilgi gösteriyor. Ancak faşistler veya polis her seferinde satışlarımızı engellemeye çalışıyorlar.

4 Eylül günü dergimizin satışını yaparken bir gurup faşistin silahlı saldırısına uğradık. Ancak bizim kararlı tutumumuz karşısında faşistler dağılmak zorunda kaldılar. Gene aynı gün bir arkadaşımız bu zorbalığın saldırısına uğradı ve dövüldü. 22 Eylül günü ise polis Burhan Varol, dergi satışımızı engellemeye çalıştı. Biz orada bulunan halka dergimizin yasal olduğunu, Türkiye'nin bağımsızlığını, köylülerin toprağa kavuşmasını, sınırsız haşhaş ekimini istediğini, polisin bunun için engellemeye çalıştığını söylediğimizde halk polise karşı çıktı. Bunun üzerine polis telefonla yardım istemiş olacak ki, aradan yarım saat geçmeden başta kaymakam olmak üzere Emniyet Komiseri Erdiç Sarıal

ve 5-6 tane de polis pazara gelerek iki arkadaşımızı yakalayıp karakola götürdüler. Polisin düzmece ifadeleri ile arkadaşlarımızı mahkum etmeye çalıştılar. Emniyet komiseri Erdiç Sarıal bunu kabul etmeyen arkadaşlarımıza küfür etti. Devrimcileri derme çatma sebeplerle mahkemeye çıkardılar. Ancak bu mahkemenin verdiği karar yeterli görmeyerek Denizli Ağır Ceza Mahkemesine sevk ettiler. 29 Eylül günü dergi satışına çıktığımızda gene polislerin saldırısına uğradık. İki arkadaşımızı karakola götürdüler. Arkadaşlarımızın bu işin kanunsuz olduğunu söylemeleri üzerine Komiser Erdiç Sarıal "Gerçi bu sayı hakkında toplatma kararı yok ama nasıl olsa gelecek" diyordu.

Bütün bu baskılar Halkın Sesi'ni halkımıza ulaştırmamızı engelleyemez. Her Perşembe dergimizi pazar yerinde satmaya devam edeceğiz.

Civrilli Proleter Devrimciler

Civril'de bir düğünde Gelin çeyizini dergimize bağışladı

24 Ekim günü Civril'de iki proleter devrimci arkadaşımızın düğünü oldu. Düğün devrimci ve coşkulu bir hava içinde geçti. Bu arada dergimiz Halkın Sesi'ne de bağış topladık.

Gelinle damat salona girerken orada bulunanları onları "Ne Amerika Ne Rusya Bağimsız Türkiye" sloganı ile karşıladılar. Daha sonra bir ozan arkadaşımız türküler ve marşlar söyledi. "Grev halayı" söylenirken düğüne gelenler damat ve gelinle birlikte halaylar çektiler.

Düğünde Şefik Hüsnü'nün Aydınlik yayınlarından çıkan kitabı ile Aydınlik Dergisinin 78. sayısı ve Halkın Sesi'nin 127. sayısı açık artırma ile satıldı. Toplanan 1000 lira Aydınlik ve Halkın Sesi'ne bağış yapıldı. Gelin, çeyizi ile birlikte gelinliğini de dergimize bağışladı.

Köylülerimiz "Biz şimdiye kadar böyle bir düğün görmedik. Demek ki devrimcilerin düğünleri böyle güzel oluyor muş" diyorlardı.

Civril'den Proleter Devrimciler

ADANA

Çukobirlik İplik Fabrikasında faşist saldırı

Adana Çukobirlik İplik fabrikasında işçiler bir yıldır sendikasıdır. Asgari ücretle çalıştırılan işçilere yemek parası da verilmiyor. İşçiler bir hak isteme ve kalkışmalar. Çıkışları ve rilmekle tehdit ediliyorlar.

Bütün bu baskılara rağmen işçiler sendikalaşmak için ileri atılmışlardır. Fab

MUĞLA

Köyceğiz orman işletmesinde ağır sömürü şartları

Muğla, Köyceğiz yöresindeki orman işletmesinde işçiler sendikası olarak ağır sömürü şartlarında çalışıyorlar.

Hiçbir can güvenlikleri ve iş garantileri yoktur.

Orman Yasasına göre ağacı kestikten sonra depoya getirmeye kadar sarfedilen emek karşılığında metre hesabına göre yüzde otuz ücret verilmesi gerekiyor. İşler eksiksiz yapıldığı halde orman işletmesi bu ücreti ödemiyor.

Ayrıca kestikleri kişilik odunlardan yüzde 75 payalmaları ve aldıkları bu payı Türkiye'nin her yanında satmaları gerekirken, işveren bunu engelliyor. Muğla il sınırları dışına odun çıkartılmasını yasaklıyor. Ormanda, herhangi bir şekilde yangın çıkması halinde işçiler yangın söndürme işlerinde ücretsiz çalıştırılıyor.

Sendikası ve sigortasız olarak çalışan işçiler, Türk-İş'e bağlı Ağaç-İş sendikasına, kendilerini örgütlenme talebinde bulundular. Sendika, 'siz mevsimlik işçisiniz' diyerek örgütlemek istemiyor.

TOROSLARDA KİREÇTAŞI

"Çürük armut"

HALKIN SESİ: Bu işletmede kaç işçi çalışıyor?

CEVAP: Doksan altı işçi çalışıyor. Mersin Soda Sanayindeki işçilerle birlikte sayımız bini aşıyor.

HALKIN SESİ: Hangi sendikaya bağlısınız?

CEVAP: Petkim-İş sendikasına bağlıyız. Petkim-İş de DİSK'e bağlıdır.

HALKIN SESİ: Bu işletmedeki işinizden biraz sözedermisiniz?

CEVAP: Üç vardiya halinde çalışıyoruz. İşimiz soda sanayine hammadde sağlamaktır. Bu dağ tümüyle kireçtaştır. Kazıcılarla bu dağı kazıyor, dozerlerle yüklüyor ve makinalarda öğütüyoruz. Bir ton kireçtaşının yüzde otuzu ise yaramaz toz olarak kalıyor. Yüzde yetmişini ise kamyonlarla soda hammaddesi olarak fabrikaya taşıyoruz.

HALKIN SESİ: Bu işletme devlete mi bağlıdır, yoksa özel sektöre mi?

HALKIN SESİ

HAFTALIK SİYASİ DERGİ • Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK • Yazışmaları Müdürü: MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI • YÖNETİM YERİ: Ebdülfaruk Cad. 38/1 Divanyolu İST. • Baskı: DAILY NEWS • YAZIŞMA VE ABONE: P. K. 1103 Karaköy - İST. • TABEVLİ, Suakar Pasajı, Kat. 3 DİYARBAKIR • YILDIZ KİTAPÇI, Eytüboğulu Cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP • Ankara Da- ABONE YURTDIŞI: Yıllık 200, Altı aylık 100 lira • YURTDIŞI: Yıllık 400, Altı aylık 200 lira • Yayın İlanları: 200 lira • İletişim: TÜR-DA • Yurtdışı Dağıtım: ORIENT VERLAG, Vittelbacherallee 135 D-6000 FRANKFURT Tel. 49 61 72 •

Sahte TKP ve MHP tecrit oluyor halkın safları güçleniyor

MC içinde karışıklık hüküm sürmektedir. AP içinde MHP'nin yandaşlarına karşı tepki gelişmektedir. Birçok AP milletvekili MHP ile işbirliği yapılmasına karşı çıkmıştır. MHP'nin AP içindeki yakını Sadettin Bilgiç Milli Savunma Bakanlığından istifa etmek zorunda kalmıştır. Rusya'ya teslimiyetin mimarı Çağlayangil'in Dışişleri Bakanlığından ayrılacağı söylenmektedir.

Diğer yandan, sahte TKP'nin aceleyle getirerek tutturmaya çalıştığı UDC planı fiyaskoyla sonuçlanmıştır. CHP içinde sahte TKP'ye karşı çıkma eğilimi güç kazanmıştır. DİSK'te, bu hain revizyonist kliğe karşı gittikçe daha geniş bir cephe oluşmaktadır. Sahte TKP kliği, DİSK içinde maceracı girişimleri için uygun bir ortam bulunmadığını görmüş ve bir darbe yiyerek geri çekilmiştir.

Bütün bu olaylar göstermektedir ki, iki azılı emperyalist uşağı klik tecrit olmaktadır. Rus beşinci kolu TKP ve Amerikan uşağı MHP

uzun süreden beri uyguladıkları cephe taktiğinde artık başarısızlığa uğramaktadırlar. Onlar, aslında çok küçük güçler olmalarına rağmen Türkiye'deki iki büyük partiyi kendilerine alet etmeye çalıştılar. Gerçekten birer kene gibi bu partilerin sırtından şiştiler. Ama şimdi işler tersine dönmektedir.

Son üç yıldır iki süper devlete ve uşaklarına karşı yürüttüğü mücadele ile sahte TKP'yi ve MHP'yi tecrit eden halkın saflarında durum nedir? Halk içinde iki süper devlete ve halk düşmanı MC iktidarına karşı mücadele eğilimi güç kazanmaktadır. Son bir yıl içinde güç toplamak ve nefes almak ihtiyacıyla durulan kitle mücadelelerinin önümüzdeki dönem yeniden yükseleceği görülmektedir. Halk içinde birleşme ve mücadeleye atılma isteği her geçen gün kuvvetlenmektedir. Halkın hiç bir kesiminde bölücülük ve bozgunculuk kabul görmemektedir. Birleşmek ve mücadele etmek güçlü bir istek haline gelmektedir.

Halkın öncü güçleri içinde on yıldan beri sürmekte bulunan parçalanma ve dağılma süreci de son bulmakta, devrimci saflardaki bölünme ve parçalanma yerini birleşmeye bırakmaktadır. Üçlü Blok'un, işçilerin ve köylülerin partisi tarafından yenilgiye uğratılmasından sonra, Türkiye'nin her yerinde proleter devrimciler geniş saflar halinde proletaryanın devrimci bayrağı altında toplanmaya başlamışlardır. Artık unufak olma, dağılma ve tekkeler kurma dönemi sona ermiştir. Şimdi devrimci saflarda birleşme eğilimi ağır basmaktadır.

Türkiye'de bütün Partiler, siyasi akımlar, kargaşalık ve sarsıntılar içindedir. İki süper devletin uşaklarının tecriti hızla devam etmektedir. Ama proletarya hareketinin safları çelik gibi sapasağlamdır. Saflarına yeni yeni proleter devrimcilerin katılmasıyla daha da güçlenen ve gürbüzleşen işçilerin ve köylülerin Partisi halkımıza yol gösteren bir fener gibi parlamaktadır.

HALKIN SESİ

rikaya sendika getirme gayretleri, Teksif Genel Merkezi'nin çeşitli hesaplarıyla önlenmeye çalışılıyor. Çünkü yetkinin Yeşiloba şubesine bağlanması Teksif yöneticilerinin işine gelmiyor.

Bundan yararlanan MİSK'li faşistler oldu. Faşistler işçiler üzerinde baskılarını arttırmaya başladılar.

Kilit yerlere adamlarını yerleştirdiler. İki ay önce Çukobirlik Genel Müdürlüğüne atanan eski Ülkü-Tek başkanı ve MİSK'e bağlı Mensucat-İş'in başkanı Eren Kaya, işçileri sindirmek amacıyla çeşitli saldırılar tezgahladı. Aynı zamanda fabrikaya işçi kılığında Ülkü Ocaklı faşistleri

doldurmaya başladı. Fabrikaya faşistlerin sokulmasını personel müdürü Nevzat Şaşkın üstlenmiştir. Nevzat Şaşkın, faşistlerin fabrikadaki işçilere zincirli, muştalı saldırılarını "kişisel sürtüşme", "Teksifçiler adam dövüyor" şeklinde yaymaya çalışıyor.

Çukobirlik'te faşist-

lerin güçlenmesine yardımcı olan Emeğin Birliği gurubu ve Üçlü Oportünist Blok tur. Bunlar Halkın Sesi'ne düşmanlık yapıp, başından beri işçilerin birliği yönündeki çabaları baltalamaya çalıştılar. Üçlü Blok ve Emeğin Birliği gurubu, Yeşiloba Teksif şubesine karşı da düşmanlık yaydılar.

İşçiler üzerinde yoğun bir saldırı başlayınca, Emeğin Birliği gurubuyla beraber Üçlü Blok da fabrikayı terketti. Hatta bunlardan biri, fabrikaya bu şartlarda gitmenin maceracılık olduğunu söyledi. Oysa işçiler, devrimcileri böyle günlerde sınıyorlar. Önderlik zor günlerde imtihan verir. Bu günlerde faşistlerin yaymaya çalıştığı yıldırganlığı önlemek, iş yerindeki mücadeleye sahip çıkmak gerekir. Faşistlere karşı mücadele etmek isteyen işçilere önderlik etmek gerekir. Faşist saldırılara karşı can güvenliği, iş güvenliği ve sendika seçme hürriyeti talepleri etrafında en geniş birliği oluşturmak gerekir.

Son olarak, kadın erkek demeden, faşistlerin giriştiği saldırılar somucunda çoğunluğu vater ve fitil ustaları olmak üzere sekiz kişi yaralandı. Şimdi işçiler çeşitli hakaret ve baskılar altında çalışıyorlar. Kadınlara en iğrenç kelimelerle sarkıntılık yapılıyor. Faşistlere karşı koyan, mücadele eden işçilerin toplu halde cı kışları veriliyor. Fakat her türlü saldırıya ve işten atmalara rağmen, Adana Çukobirlik İplik fabrikası işçileri birleşerek mücadeleyi sürdürmeye kararlıdır.

Adana Çukobirlik
İplik Fabrikası işçileri

Ropörtaj: OSMAN ŞAHİN

İŞLETMESİ İŞÇİLERİ:

dalda durmaz MC yıkılmalıdır,

CEVAP: Bu işletme Türkiye İş Bankasının bir kuruluşudur. Özel sektöre bağlıdır.

HALKIN SESİ: Buradaki çalışma şartlarımız nasıl?

CEVAP: Ömrümüz sabah akşam kireç tozunun içinde talim etmekle geçiyor. İşyerimiz gördüğümüz gibi açıkta, Toros dağının yüzünde. Cığerlerimizin haritasını çıkarsalar tozdan başka bir şey görünmez. Kışın ise yüzümüz-gözümüz ala çamura bulanır. İş emniyetimiz yoktur. Geçenlerde bir arkadaşımızın parmağı ezildi. Yemeklerimiz dersin, yirmi sekiz kilometre uzaktan, soda sanayinden geliyor. Oysa biz yemeklerimizin bu işletmede yapılmasını istiyoruz. Fakat işveren, fazla ocak, aşçı, bulaşıkçı masrafı olur diye kabul etmedi. Bunun üzerine geçenlerde bir günlük direniş yaptık. Direnişimizi soda sanayindeki arkadaşlarımız da destekledi. Üstelik ücretlerimiz de yetersiz. Vasıflı işçiler olduğumuz halde saat ücretlerimiz on bir lira ile yirmi bir lira arasında bir şey. Yani yömiyeye vursan, seksen sekiz ile, yüz altmışsekiz lira eder. Sigorta, vergi, sendika aidatı falan derken elimize günde elli ile yüz lira arasında bir para geçiyor. Çoğunluğumuz Mersin'de kirada oturuyor. Tuvaletsiz, banyosuz bir evin kirası 700 ile

1200 lira arasında değişiyor. Çocuk zammı ise çocuklarımızın öğrenim durumuna göre 300 ile 1200 lira arasında. O da yılda bir kere veriliyor. Bu parayla işçinin cebi güler mi?

HALKIN SESİ: MC hükümeti ve son zamlar hakkında ne düşünüyorsunuz?

CEVAP: Ne düşünelim, zamlar bizi perişan etti. Ama MC hükümeti şimdilik bu zamları bizim sırtımıza yükleye dursun, biz de yılbaşında işverenle toplu sözleşmeye oturacağız. O zaman biz de işverene yükleyeceğiz. Bu arada şunu da söyleyelim ki, yılbaşında işverenle oturacağımız toplu sözleşmede isteklerimizin kabul edilip edilmemesi tamamen MESS grevine bağlıdır. MESS'in sırtını yere getirebilirsek, yani patronun ensesinin yağını demir yumruğumuzla ütüleyebilirsek, isteklerimiz olur. Çünkü biz sadaka değil, alın terimizin karşılığını istiyoruz.

Bu hükümeti sorarsan biz ondan memnun değiliz. Yaptıkları zamlarla çarşıya pazara çıkamaz olduk. Bu hükümet çürümüştür. Düşmelidir. Çürük armut dalda durmaz. Bu hükümet işçilerin düşmanı, patronun dostudur.

HİÇ BİR BASKI VE ZORBALIK ELAZIĞ HALKINI YILDIRAMAYACAK!

Elazığ'da polis, bir kere daha emekçi halkın üzerine saldırdı. Halk düşmanı MC iktidarı, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi saflarında yerini alan Elazığ halkını bu yolla yıldıracağını zannediyor.

Elazığ Atatürk Lisesinde baskı altında tutulan gençler, faşist saldırganların destekçisi olan polislerin saldırısına uğramışlardır. Bunun üzerine geri çekilen gençler Fevzi Çakmak Mahal-lesindeki evlere sığınmışlardır. Evlatlarını bağ- rına basan mahalle halkı, gençleri polisin eline teslim etmedi. Bunun üzerine çileden çıkan polis mahalle halkına karşı saldırıya geçti. Sokak ara- larında halkın üzerine ateş açan polisler, evlere girerek sıradan halk üzerinde terör uyguladılar. Halk bu saldırganlara karşı direndi.

Yaralananlar arasında neden bu kadar kadın var? Çünkü, gündüz vakti evlerde çoğunlukla ka- dınlar bulunuyordu. Fevzi Çakmak Mahallesi'nin kadınları saldırganlara karşı yiğitçe direndiler.

Elazığ'da mahallelerin askeri birlikler tara- fından kordon altına alınması, halkın üzerinde helikopterlerin uçurulması hangi amaca hizmet ediyor? Ne oluyor, savaş mı var? Silahsız halk- tan, savunmasız kadınlardan bu kadar mı korku- yorsunuz? Ama onların amacı gözdağı vermektir. Bu yolla Elazığ halkını yıldıracağını düşünü- yorlar.

Hele şu İçişleri Bakanı Korkut Özal'ın sözle- rine bakınız. Polis, okulu "silahlı militanlardan korumaya" çalışıyormuş. Buna yalanın kuyruk- lusu derler. Savunmasız halk "silahlı militan" oluyor, halka saldıran gözü dönmüşler ise "ko-

Erzincan'da polis kahve ve ev basıyor

Erzincanlı Devrimciler

Erzincan şehir merkezi ve çevresinde halka sürekli baskı yapılıyor. Köy ve kasaba yolları devamlı olarak kesilip halkın üstü-başı aranıyor.

Devrimci halkın oturduğu kahvehanelere sü- rekli olarak baskınlar yapılıyor. Bugüne kadar yapılan aramalarda hiç bir şey bulunamadığı halde, bu baskınlar günde iki, hatta üç-dört kez tekrarlanıyor. Özellikle alevi yurttaşların kah- vehanelerine daha çok baskın düzenleniyor.

Baskınlar, ilerici ve yurtseverlerin evlerine yapılıyor. Asılsız gerekçelerle evler aranıyor. Aramalar sırasında çevredeki halka gözdağı ver- mek için tomsonlu, otomatik tüfekli cemseler dolusu jandarma ve polis getiriliyor. Son birkaç gün içinde bu faşist uygulamalara örnekler şun- lardır:

Aramalar sırasında üzerinde bir adet Halkın Sesi bulunan bir köylü karakola götürüldü. Top- latma kararı olmadığı halde dergiye elkondu ve polisler köylüye hakaret ettiler.

Bir yurtseverin evine baskın düzenlendi. Sanki bir olay varmış gibi ev bir cemse asker ve bir cip dolusu polis tarafından sarıldı. Arama sonu- cu evde bulunan birkaç Halkın Sesi ve Aydınlık dergilerine ve kitaplara elkondu. Evi aranan dev- rimci, merkez jandarma karakoluna götürülüp 25 saat gözaltında tutuldu. Jandarma devrimciye baskı yapıp bazı suçlamaları kabul ettirmeye ça- lıştı.

Son olarak 7 Ekim Perşembe günü Halkın Se- si satan bir devrimci polis karakoluna götürüldü. Dergi satması, bir suç gibi gösterilmeye çalışıl- dı. Dergilere elkondu. İki faşist polis, arkadaşına dayak attılar. Polis, arkadaşı "bir daha bu der- giyi satarsan seni öldürürüz" diye tehdit etti. Bu faşistler daha önce de bir başka devrimciyi öl- dürmekle ve cebine esrar koymakla tehdit etmiş- lerd.

Yıkılsın Milli Bağımsızlığın ve Halkın Düşma- nı MC!

SAYFA 4

ruyucu". İçişleri Bakanı, bundan sonra da kal- kıp kendisine "Olayları Emniyet Kuvvetleri çı- karttı" diyen CHP milletvekillerine "Nereden biliyorsunuz? Siz orda mıydınız?" diye cevap ve riyor. Peki, sen orda mıydın İçişleri Bakanı Korkut Özal.

Elazığ'da olan bu olaylar sadece duyulanlar - dan biridir. Elazığ'da her gün işleyen bir zulüm çarkı vardır. Polis örgütü tam bir işkencehane olarak çalışmaktadır. Yurtseverler ve devrim- ciler tamamen kanunsuz bir şekilde içeri alın- makta, dövülmekte, işkenceye uğratılmaktadırlar. Her gün Tuncelili halkın gittiği kahveler basılır, hiç bir suçu olmayan vatandaşlar sırf alevi oldukları için zulme uğratılır. Pir Ahmet Solmaz'ın işkenceci caniler tarafından katledil- diğinin üzerinden henüz çok az bir zaman geç-

miştir. MC iktidarının valisi ve Emniyet müdü- rü ise, bu zulüm makinasının bağındadır. Bu halk düşmanları, astıkları astık kestikleri kestik, hak- ka zulmetmektedirler.

Bütün Türkiye halkı MC iktidarının Elazığ'da yürütmekte olduğu zulme karşı çıkmalıdır. Büt- ün yurtseverler ve demokratlar, Elazığ'da her türlü zorbalığı uygulayan işkencecileri teşhir et- meli, bunlara karşı yazılar yazmalıdırlar. Hele şu Vali ve Emniyet Müdürü mutlaka açığa çık- arılmalı ve Elazığ halkının başından defedilmeli - dir. Polis teşkilatının içine yerleştirilmiş işken- ceci caniler teker teker teşhir edilmeli ve halka açıklanmalıdır.

Hiç bir baskı ve zorbalık Elazığ halkının yük- selttiği bağımsızlık ve demokrasi bayraklarını yere eğdiremez.

ELAZIĞ FEVZİ ÇAKMAK MAHALESİ HALKI FAŞİST ZULME KARŞI DİRENİYOR

Elazığ'da gün geçtikçe baskı ve zulüm ar- tıyor. Bunun bir örneği Pir Ahmet Solmaz' ın polis tarafından işkenceyle öldürülmesi - dir. Pir Ahmet Solmaz bir hafta devamlı iş- kence görmüştür. Vücudu işkence izleri ile dolu olduğu halde, Doktor Musa Duman ken- disine sağlam raporu verdi. Pir Ahmet has- tane koridorlarında ölmüştü. Pir Ahmet'e sağlam raporu veren Doktor Musa Duman hakkında soruşturma açılmış ve Musa Du- man görevden alınmıştır.

Halkımız polisin bu son cinayetini tepki- yle karşıladı. Pir Ahmet Solmaz'ın cenazesi polis tarafından kaçırıldı. Elazığ halkı pro- testo gösterisinde bulunarak Devlet Hasta- nesinden Yıldız Bağlarına kadar marş söy- leyerek ve "Katil Polis", "İşkencecilerden

Hesap Sorulsun", "Ne Amerika Ne Rusya Ba- ğımsız Türkiye" sloganlarını atarak yürüdü. Pir Ahmet Solmaz samimi, dürüst bir ar- kadaşı.

Pir Ahmet Solmaz'ın ölümünden sonra halkın büyük çoğunluğunun devrimci olduğu Fevzi Çakmak mahallesine polis tarafından devamlı baskı yapılıyor. Fakat mahalle hal- kı polisin bütün baskılara karşı mücadele ediyor. Mahalleyle giren polisleri "Katil Po- lis" sloganlarıyla kovuluyor. Geçenlerde po- lis tekrar mahalleye girmeye kalkınca, ka- dın-kız, yaşlı-geç, bütün mahalle polise karşı direndi.

Polis halktan o kadar tepki görünce, vali bu sefer asker göndererek birkaç evi arattı. Ama bu baskılar da halkı sindiremedi.

AĞRI, ERZİNCAN SAMANDAĞ VE

AĞRI

Ağrı'da faşist baskılar sü- rüyor. Polis çevre köylerden Ağrı'ya gelen köylülerin trak- tör ve öküz arabalarını durdu- rarak silah aramak bahanesiyle halka gözdağı vermek istiyor. Köylüleri saatlerce oyalayıp bir günde bitirecekleri işlerin uza- masına sebep oluyorlar. Köylü- ler boşu boşuna o günü Ağrı'da geçirmek zorunda kalıyorlar. Fa- şistler köylüleri geç mişteki Ağ- rı katliamı sırasında Kürtlerin düşürdüğü uçagın anıtı önünde bekletip arıyorlar. Böylelikle onlara geç mişteki katliamı ha- tırlatıp sindirmeyi düşünüyor- lar.

Ağrı'da faşistleri besleyen - ler Mustafa Kılıçarslan ve Ze- ki Kurt'tur. Bunlar köy sahibi zalim ağalardır. Son seçimler- de köylüleri MHP'ye oy verme- leri için tehdit etmişlerdir. Bu ağalar Ağrı Valisi, Emniyet Mü- dürü ve Milli Eğitim Müdürü Ba- kış Eraslan'la birlikte halka zulmetmektedirler. Baskıların başta gelen sorumluları bun- lardır.

ERZİNCAN

Erzincan'da faşistler dev- rimcilerin ailelerine baskı ya- pıyorlar. Bu yolla halkı sindir- meye çalışıyorlar. Hasan Yıl- dız adlı devrimcinin Karataş köyündeki evine defalarca jan- darma baskını yapıldı. Çağlayan Jandarma Başçavuşu oğlunun arandığı bahanesiyle baba Hı- dır Yıldız'ı 12 saat gözaltında tutmuştur. Oysa köy muhtarı jandarmaya Hasan Yıldız'ın köy- de bulunmadığına dair birkaç kere beyanda bulunmuştur. 23 Eylül günü gözaltına alınan Hı- dır Yıldız jandarmaların haka- retlerine uğramış ve dövülmüş- tür. Baba Hıdır Yıldız bize bu konuda şunları söyledi:

"Nahiyemiz Çağlayan'a git- miştim. Çavuş beni hapse at- tırıp tehditlerde bulundu. 18 gün içinde oğlunu bulmazsan seni tekrar getirtirim. Gene böyle döverim. 6 ay sonra da ölür- gidersin" dedi. Ben 65 yaşında yaşlı ve sakat bir insanım. Bi- ze yapılan bu eziyetler kimse- nin yanında kalmaz."

30 Eylül 1977 günü de Niyazi Ağaç adlı başka bir devrimci- nin babası jandarmalar tarafın- dan karakola götürüldü. Hiç bir gerekçe gösterilmeden 16 saat gözaltında tutulan baba Ağaç'a dayak atıldı, tehdit edildi. Jan- darma Başçavuşu "Seni bu ka- rakola daha çok getirtiririm. Sa- na bir ay müsaade. Eğer bizi uğraştırırsan her akşam evine jandarma gönderirim. Kızını karımı da getirtirim" şeklinde tehditler savurdu.

Bütün bu baskılar ne baskı- ya uğrayan aileleri ne de Er- zincan halkını yıldırıyor.

SAMANDAĞ

13 Eylül sabahı hükümet binası önünde ve Atatürk heykelinin ya- kınında bir bomba patladı. Pat- lama sonucu yoldan geçen 12 yaşındaki bir çocuk öldü. 5-6 kişi de yaralandı. Bu olaydan birkaç gün sonra da Antakya'da polis arabalarına bomba atıldı. Polis olayların sorumlusu ola- rak devrimcileri göstermeye ça- lıştı. Devrimci fikirlerin en yaygın olduğu Samandağ ve Har-

Ankara'da Üç Dünya Teorisi toplantısı coşkun bir hava içinde yapıldı

15 Ekim günü Ankara'da Üç Dünya Teorisi konulu bir toplantı yapıldı. Toplantıyı işçi, emekçi, genç ve kadınlardan oluşan 1500 dinleyici izledi. Toplantı başından sonuna kadar canlı bir hava içinde geçti. Toplantıda, Üç Dünya Teorisi'ne karşı çıkan bütün oportünist ve revizyonist saldırılar yerle bir edildi. Türkiye devrimcilerinin yolunu aydınlatan Üç Dünya Teorisi'nin büyük gücü bir kere daha ortaya çıktı.

Toplantı, Ankara'da Üçlü Oportünist Blok saflarından ayrılarak proleter devrimci saflara katılan arkadaşların mesajları okunarak başladı. Çeşitli bölgelerden gelen devrimci arkadaşların gönderdikleri mesajlar okundu. Özeleştiriler

ve mesajlar toplantıya katılan dinleyicilerin coşkun alkışlarıyla karşılandı. Salonu dolduran devrimciler hep bir ağızdan "Koş Saflara Gel Saflara Parti Bayrağı Altına" marşını söylediler.

Daha sonra konuşmacı Mustafa Kemal Çamkıran arkadaşımız, Üç Dünya Teorisi'ne yapılan bütün revizyonist ve oportünist saldırıları tek tek ele alarak çürüttü. Bu teoriyi dünyayı ve Türkiye'yi tahlil ederek açıkladı. Çamkıran arkadaş, konuşmasının sonunda Mao Zedung Düşüncesinin, dünyada ve Türkiye'de revizyonist saldırıyı ezip geçtiğini belirtti. Bütün devrimcileri proletaryanın bayrağı altında toplanmaya çağırdı. Konferans, coşkun bir

şekilde söylenen Enternasyonal Marşı ile sona erdi.

Başlangıçta Üçlü Blokiçinde yer alan bir hizbin bir avuç adamı İstanbul'da olduğu gibi toplantıyı sabbote etmeye çalıştı. Konuşmacının sözlerini "Kahrolsun Üç Dünya Teorisi", "Kahrolsun Deng Siao-ping" gibi sloganlarla bastırmaya çalıştı. Onların bu tutumu toplantıya katılanların büyük tepkisine yol açtı. Onlar çığırkanlığa başlayınca, polis de kapının önünde belirdi. Bu sırada karışıklık çıkartmaya yeltenen Üçlü Blok'tan birkaç kişi gerekli cevabı aldılar. Devrimcilerin tepkisi karşısında salonun camlarını kırarak pencereden kaçtılar. Üçlü Blok'tan geriye kalan yirmi-otuz kişi ise salondan çıkıp gittiler. Oportünist

şeflerin bütün baltalama çabalarına rağmen toplantıyı tabandan birçok devrimci arkadaş ilgiyle sonuna kadar izledi.

Dikkat çeken bir nokta, İstanbul ve Ankara toplantılarında karışıklık çıkarmak isteyenlerin aynı kişiler olmasıydı. Oportünist şefler proleter devrimci harekete saldırtacak adam bulamıyorlar. Ancak bir avuç gözü dönmüş, şehir şehir gezerek toplantıları baltalamaya çalışıyor. Devrimcilerin bunlara duyduğu öfke, seslerini her geçen gün daha da cılızlaştırmaktadır. Ankara toplantısı devrimcilerin bozgunculuğa daha fazla izin vermeyeceğini göstermiştir. Oportünist şeflerin bu toplantıdan çıkarması gereken ders budur.

ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

Askeri Mahkemelerin kanunsuz uygulamaları sürüyor

13 Ekim günü H. Kurtuluşu gazetesini Yazışmaları Müdürü Askeri Mahkeme tarafından 159. maddeyi ihlal ettiği gerekçesiyle tutuklanarak Maltepe Askeri Cezaevi'ne götürüldü.

Şimdiye kadar dergimiz ve çeşitli yurtsever yayın organlarımızın yazışmaları müdürleri "devletin askeri kuvvetlerini tahkir ve tezyif ettikleri" gerekçesiyle 159. maddeden Askeri Mahkeme tarafından tutuklanmıştır. Askeri Mahkeme bir süreden beri kendini, Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin yerine koymaktadır.

Bütün bu tutuklama ve yargılamalar bugün birçok hukuk profesörünün, baroların ve çeşitli yazarların da belirttiği gibi gerek kanunlara, gerekse Anayasaya aykırıdır.

Son olarak 14 Ekim tarihli yazısında Abdi İpekçi şunları belirtmektedir:

"... bir sivilin işlediği iddia edilen tahkir ve tezyif suçu, tahkire uğrayan kim olursa olsun, sivil mahkemede yargılanmalıdır. Aksi yalınız Anayasaya değil, doğal hukuka da aykırı olur. Hele o sivil daha yargının başında tutuklanıp askeri cezaevine konursa aykırılık, sanırız büsbütün ağırlaşmış olur." (Milliyet, 14 Ekim 1977)

Bütün demokrat ve yurtsever avukatlar, hakimler ve hukukçular askeri mahkemelerin bu kanunsuz uygulamalarına karşı mücadele etmelidir.

Askeri Mahkemeler Basını Yargılayamaz!

K. MARAŞ

Ülkü-Bir'e Üye Olmayanlar İşe Giremiyor

Göncü köyü iki dağın arasında kurulmuş bir köydür. Köylülerin en fazla 50 dönüm kadar toprakları vardır. Toprak kıraç olduğu için köylünün durumu çok zordur. İş aradığımızda Kürt olduğumuz için bize çok zorluk çıkarıyorlar. Ya Ülkü-Bir'e kaydetmeye, ya da bizden 20-30 bin lira para almaya çalışıyorlar.

Afşin'in Belediye Başkanı MHP'li bir faşist. Yol, okul yaptırılmı diye topladığımız paraları cebine atıyor.

Göncü'den bir devrimci

Şahin Acar'ın katilleri bulunsun

Ders Aletleri Yapım Merkezinde örgütlenmiş bulunan faşistler yol üzerinde mahalle halkının toplandığı bir kahveyi taşa tuttular. Halkın karşı koymasına üzerine fabrika önüne doğru kaçtılar. Faşistler bu arada pusu kurarak halka ateş açtılar. Şahin Acar adındaki genç sırtından dört kurşunla vurularak can verdi. Saldırganlardan Nedim ve Nuri Helva da bu işyerinde çalışıyorlar. Faşistleri Ders Aletleri fabrikası müdürü ve müdür muavini koruyorlar.

Olaydan sonra polis saldırganlarla ilişkisi olmayan 8 kişiyi Emniyete götürdü.

Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun!

Gazi Mahallesinden devrimciler

SİVAS'DA FAŞİST BASKILAR

biye'de halka karşı saldırılar düzenledi. Tekebaşı ve Yaylıca köylerine baskınlar düzenlendi. Yaylıca Halk Derneğinde bir şey bulamayan polis, köylülerin evlerinde aramalar yaptı. Bir evde bulunan av tüfeğini Yüzbaşı Halil Baysal "mavzer" diye göstererek Suphi Bağdat adındaki köylüyü hapse attırdı. Polis bomba olayı sırasında ülen çocuğun babasına baskı yaparak, suçu devrimcilerin üzerine atırmaya çalıştı. Ancak çocuğun babası "ben devrimcileri iyi tanırım, böyle şey yapmazlar" diyerek baskılara boyun eğmedi.

Polis düzenlediği bu tertiplerle devrimcileri halktan tecrit etmeyi amaçlamaktadır. "Atatürk heykeline bomba atıldı" yaygarasıyla halk üzerindeki baskıları yoğunlaştırmaya çalışmaktadırlar. Ancak Samandağ halkı polisin bu tertiplerini boşa çıkarmayı bilmiştir. Herkes atılan bombaların amacını anladı. Samandağ halkı bugüne kadar olduğu gibi böyle baskılara boyun eğmeyecek, birliğini daha da pekiştirecektir.

SİVAS

FAŞİSTLER PAMUKPINAR ÖĞRETMEN LİSESİNDE ÖĞRENCİLERİN KAYDINI SİLİYORLAR

Okulumuz Pamukpınar Öğretmen Lisesi'nde 1976-1977 yılında faşist baskılar çok şiddetliydi. Faşistler her gece yatakhane öğrencilere saldırılar düzenliyorlardı. Dövdükleri öğrencileri de okulun dışına atıyorlardı. Böylece 62 öğrencinin kaydını silinmesine yol açtılar.

Hakkımızı aramak için üç arkadaş okula gittik. Artvin öğretmen lisesinden okulumuza atanan Cafer Toksun bize "Ne işiniz var burada? Defolun gidin. Size okuma hakkını tanımıyoruz. Biriniz ölse bile bizim için farketmez. Biz size karşı savaş açtık. Elimiz tetiktedir. Bir adım geri çekilmiyeceğiz. Zaten ordu, polis ve komandolarımız peşinizde" diyerek tehditler savurdu. Çantasından tabancasını çıkararak "İşte 14'lük, hepinizi vuracağız. Bu memlekette 30 milyon bize düşman olmuş, Benim anam ağlayacağına sizinki ağlasın." diye saldırıda bulundu. Artvin'deyken 600 kişinin kaydını sildirttiğini, bizinkini de silmekten çekinmeyeceğini söylüyordu. Faşistler öğrencilerin okuma özgürlüğünü ortadan kaldırarak gençliği kendi köleleri yapabileceklerini sanıyorlar. Ama aldaniyorlar. Ne kadar baskı yaparlarsa yapsınlar faşistlere boyun eğmeyeceğiz.

Pamukpınar Öğretmen Lisesi'nden

kaydı silinen bir devrimci

DİVRİĞİ'Lİ DEVRİMCİLER SERBEST BIRAKILSIN!

Divriği'de bir caminin bombalanması ile başlayan faşist tertip ve faşistlerin daha sonra halka yaptıkları saldırılar onların halktan tamamen tecrit olmalarına yol açtı. Bomba olayını devrimcilerin üstüne atmaya çalışan faşistlerin, tertibin esas düzenleyicileri oldukları artık iyice ortaya çıktı. Devrimcilerin öldürdüğünü iddia ettikleri Hayrettin Ulubay adlı faşisti, kendi arkadaşlarının vurduğu da açıklık kazandı. Hayrettin Ulubay'ın annesi "Oğlumun katili Kırksekiz'in oğullarıdır" diyerek azılı faşist Abdullah Kırksekiz'in katil olduğunu açıklıyor. Faşist saldırganlar parti başkanları ile yaptıkları bir toplantıda "Tamam, bombayı solcular atmadı" demek zorunda kaldılar.

Faşistlerin suçu ortaya çıktığı halde, içlerinde Devrimci Liseliler Birliği Başkanı'nın da bulunduğu 6 devrimci hala tutuklu bulunduruluyor. Bomba olayının ertesi günü gözaltına alınan on beşe yakın devrimciye işkence yapan polisler de ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlar.

Divriği halkı tutuklu devrimcilerin serbest bırakılması, işkenceci polislerin ve faşist saldırganların cezalandırılmasını istiyor.

Divriğili Yurtseverler

ÇIKIYOR

ÇİN KOMÜNİST PARTİSİ 11. MİLLİ KONGRE BELGELERİ

AYDINLIK
YAYINLARI

Teksif Yeşiloba Şubesi Olağanüstü Kongresinde işçiler haykırdı:

KIRALIM REVİZYONİST ZİNCİRİ SENDİKALAR İŞÇİNİN

Teksif Yeşiloba Şubesi Kongresinde bir kısım delegelere DİSK'e katılmayı savunduklarından ötürü giriş kartı verilmedi.

Kongreye katılan delegeler, revizyonistleri teşhir eden konuşmalar yaptılar. Mehmet Özerkan konuşmasında şunları belirtti: "Bugün halkımızın emperyalizme ve faşizme karşı yükselen mücadelesi vardır. Halkımız Amerikan emperyalizmini çok iyi biliyor. Ülkemizi sömüren Amerika'ya karşı mücadeleler verilmiştir. Ama bunun yanısıra gelişmekte olan ve Türkiye üzerinde uzun zamandır gözüolan Rus emperyalizmi vardır."

Daha sonra bir kadın işçi söz alarak şöyle konuşmuştur: "Biz bir yıl önce de revizyonizme karşı mücadelenin önemini belirtiyorduk. Revizyonistler o zaman da Teksif içindeki mücadeleyi baltalamaya ve işçileri kendi peşlerinden götürmeye çalışıyorlardı. Bugün de her çatlaktan yararlanarak revizyonizmin propagandasını yapmaktadırlar."

Konuşmacı, DİSK yönetimine yuvalanan Rus uşaklarının DGM direnişinde işçi sınıfına ihanet ettiklerini, 1 Mayıs'ta ise faşistlerin düzenledikleri kanlı tertibe zemin hazırlayarak halkın katledilmesine yardımcı olduklarını teşhir etti. Revizyonistlerin, İstanbul'da Maden-İş 4. Bölge'de darbe verdiğini, DİSK'in ve TÜRK-İŞ'in sendika ağalarına rağmen işçi sınıfının birliğinin sağlanacağını belirtmekten sızlık bayraklarının iki süper devlete karşı daha da yükseleceğini söyledi. İşçiler konuşmacıyı "Kıralım revizyonist zinciri, sendikalar işçinin" sloganını haykırarak, coşkun bir şekilde alkışladılar.

Tabandaki işçiye

dayanmadan

revizyonizme karşı

mücadele edilemez

TEKSİF Yeşiloba şubesinin olağanüstü kongresi, sınırlı sayıda delegelerle toplandı. Kongre salonuna girmek isteyen şube üyesi sıradan işçiler ve misafirler, polisin müdahalesiyle karşılaştılar. Öte yandan, bir kısım delegelere de DİSK'e katılmayı savunduklarından ötürü giriş kartı verilmedi.

Kongre'de delegelere Yönetim Kurulu tek liste halinde dağıtıldı. Bu liste oylandı. Delegeler, listede yer alan adayların çoğunu desteklemekle birlikte, listenin kapalı kapılar ardında tespit edilmesine karşı çıktılar. Bu yüzden bazı delegeler oy kullanmadılar.

Mevcut yönetim, revizyonizmin işçi sınıfımız ve bütün halkımız için taşıdığı tehlikeyi işçilere kavratmak için işbaşında olduğu sürede etkili bir çalışma yürütmedi. Revizyonistlere karşı mücadeleyi son anda başlattı. Bundan da revizyonistler yararlandılar.

Konuşmacı daha sonra Kongre yönetimini eleştirerek, polisin salona girmek isteyenlere engel olduğunu, bunun önlenmesi gerektiğini söyledi. Kongrenin bütün delegelere, Teksif, Mensal ve bölgedeki bütün işçilere

açık bir kongre olması gerektiğini belirterek Kongre divanından bu konuda tedbir almasını istedi. Revizyonistlerin etkisi altındaki bir delegenin konuşması ise işçiler tarafından yuhalanarak kesildi.

İki yıl önce Teksif'de ve Mensal'da sarı sendikacılara karşı başlatılan mücadele devrimci bir coşkunluk yaratmıştı. Sarı sendikacılara karşı kazanılan başarıdan sonra, işçiler sendika çatısı altında mücadelenin daha da gelişip güçleneceğini ummuşlardı. Ancak revizyonistler yapılan hatalardan yararlanarak DİSK'e bağlı Teksif'in revizyonist yönetiminin reklamına başladılar. İşçiler fabrikadan tanıdıkları revizyonistlere itibar etmedikleri halde, bu propagandanın etkisi altında kalıyorlardı.

İşte bundan dolayı, işçi arkadaşlarımıza revizyonistlerin gerçek yüzlerini anlatmakla kalmamalıyız. Onların Rus uşağı olduklarını, işçi düşmanlığı yaptıklarını teşhirlerle yetinmemeliyiz. "Söz ve karar tabanıdır" ilkesini revizyonistlerin sahtekarca kullandıklarını ve hiç bir zaman uygulamadıklarını teşhir ederken, yaptığımız işle de bunu ispat etmeliyiz. Tabandaki işçilere gerçekten "söz ve karar" hakkı tanımalıyız. İşçilere danışmadan listeler hazırlamamalıyız. Revizyonistlerin işçi sınıfına kapalı kongre yaptıklarını teşhir ederken, bunun tam tersini uygulayarak kongre kapılarını bütün işçilere açık tutmalıyız. Eleştirisi olan her işçiye söz hakkı tanımalıyız. Öte yandan hem revizyonizme karşı olmak, hem işçi sınıfına hizmet etmek hem de Teksif Merkez Yönetimi ile birlikte yürümek mümkün değildir. Teksif yöneticilerini göcündürmeden devrimci olmak da mümkün değildir. Revizyonizme ve Teksif yönetimine karşı mücadele, ancak işçi sınıfına dayanarak başarıya ulaşabilir.

Bir İşçi

Son olarak söz alan Teksif Genel Sekreteri Cahit Taşkın, genel greve gidilirse MC hükümetinin bir saniyede yıkılıp gideceğini, kendisinin de Amerika ve Rusya'ya karşı olduğunu belirtti.

ERZİNCAN'DA TUĞLA İŞÇİLERİ GREVDE

Erzincan Ağaoglu tuğla fabrikası işçileri 28 Eylül gününden beri grevdeler. İşçiler toplu sözleşme görüşmelerinin sonuçsuz kalması üzerine greve gittiler. Aşağıda Erzincan'lı devrimcilerin grevle ilgili olarak yazdıkları yazıyı ve işçilerle yaptıkları konuşmaları yayınlıyoruz.

"Bütün yurttaki tuğla işçileri üzerinde devam eden ağır baskı ve sömürü Erzincan Ağaoglu işçileri üzerinde de sürmektedir. İşçiler günde 10-11 saat çalıştırılmaktadırlar. Çocuk işçilere büyüklerin yapabileceği işler gördürülmekte, buna karşılık 20-25 lira gibi gülünç bir para ile avutulmaktadırlar. İşyerinde kazalara karşı hiç bir tedbir alınmamakta, sakatlanan işçiler hiç bir hakları verilmeden sokağa atılmaktadırlar. Bütün bu baskılara karşılık işyerinde yetkili olan İleri Seramik-İş sendikası bugüne kadar işçilerin haklarını savunmamıştır. Bu sendikanın başına çöreklenmiş olan H. Birliği oportünistleri işçilerin çıkarlarını savunmak bir yana, kendi tekke çıkarlarını koruyabilmek için işçileri bölmeye çalışmışlardır. Onlar aynı revizyonistlerin yöntemlerini uygulayarak devrimci işçileri sendikaya üye kaydetmemeye çalıştılar. İşçiler "siz bu arkadaşları neden üye yapmıyorsunuz?" diye sorduklarında "Biz onları üye kaydetmeyiz, çünkü onlar sendikaya düşmanlık yapıyor" demeye başladılar. Revizyonistlerin işçileri sendikalardan atmak için kullandıkları yollara bu sefer de Üçlü Blok başvuruyordu. Onlar revizyonistler gibi sendikada siyasi meselelerin tartışılmasını, üye olmayanların sendikaya girmelerini engellemeye çalıştılar.

"İşçileri, patron karşısında böylesine güçsüz

birakmaya çalışan H. Birliği oportünistleri grevden önce de işçileri haklı mücadeleye zemininden kaydırmak istediler. 'Makinanın bir parçasını sökelim ve ya makina kayışımı kıralım' diyerek işçileri maceralara sürüklemeye çalıştılar. İşçiler onların bu tavırlarına da karşı çıkarak maceracılığı mahkum ettiler.

"Grev geçildikten sonra patron, desteğinde dışarıdan getirdiği işçileri fabrikaya sokmaya başladı. Böylece üretimi devam ettirmek istiyordu. İşçiler bu sırada olanları şöyle anlatıyorlar: 'Grev yapmamıza rağmen fabrikada üretim devam ediyor. Sendika hiç bir şeyle uğraşmıyor. Onlara engel olunması gerektiğini söylediğimizde, bir şey yapamayacağımızı, savcılığın buna karar vermesi gerektiğini söylüyorlar. Patron ve polis tertiplere başvurarak grevi kırmaya çalışırken sendikacılar

de buna alet oluyorlar. Patronun dışarıdan getirdiği işçileri dövdürterek işi bıraktırmaya çalışıyorlar. Bu patronun işine yarıyor."

"Bir başka işçi arkadaş şunları anlattı: 'Grev başladıktan sonra sendikamızın pasifliği sonucu üretim durmadı. Yeni gelen işçileri ikna ederek çalıştırmıyalım dedikimizde, işçilerin girmesinden bir şey çıkmayacağını söylediler. Sonra da kendileri maceracı yollarla işçilerin çalışmasını engellemeye çalıştılar. Bu oportünistler grevde de ancak grev kırıcılığı yapıyorlar. Başka hiçbir şey yapmıyorlar."

"İşçiler bütün bu ihanete rağmen mücadelelerini sürdürmekte kararlılar. Hem grevi devam ettireceklerini hem de sendikalarına sahip çıkacaklarını söylüyorlar."

Başarının şartı doğru bir önderlik, işçiye ve halkın desteğine güvenmektir

Adana Çukurova Çimento Fabrikası işçileri olarak, 23 Eylül günü sendikamız ÇİTOS-İŞ'in önderliğinde greve başladık. Başarılı bir şekilde yürüttüğümüz grevimiz 13'üncü gününde Bakanlar Kurulunca bir ay süreyle ertelendi. Grevimiz şimdilik sona ermiş bulunuyor.

Bizler altı aydır süren toplu sözleşme görüşmelerinde ve özellikle 13 günlük grevimiz sırasında birçok tecrübeler kazandık. Bu tecrübeleri önümüzdeki mücadelelere ışık tutması açısından toparlamayı yararlı görüyoruz.

Mücadelemizin başarısının teminatı sendikamızın devrimci önderliğidir

Devrimci sendikamız ÇİTOS-İŞ başından beri işçi sınıfının hak ve menfaatlerini savunmada ısrar etmiştir. Sendikamız işçileri satmaya kalkışmamıştır. ÇİTOS-İŞ sırtını, mevcut iktidarlara veya Amerika'ya ya da Rusya'ya dayamamış, gücünü çimento işçilerinden ve halktan almıştır. Sendikamız sendikal rekabeti körükleyerek işçileri birbirine düşürmemiş, tam tersine çimento iş kolundaki bütün işçilerin birliği için çaba harcamıştır. Sendikamız kapalı kapılar ardında işçi sınıfının menfaatleri üzerinde pazarlıklara oturmamış, işçilerin toplu sözleşme görüşmelerine katılması için çaba harcamış, her önemli kararı işçilerle birlikte almıştır. Sendikamız yöneticileri revizyonistler gibi bürolarına kapanmamış, kaderlerini yüzlerce işçinin kaderiyle birleştirmişlerdir. ÇİTOS-İŞ işverenin bütün tertiplerine karşı uyanıklığını korumuş işçi sınıfına yaraşan doğru bir eylem çizgisi izleyerek en geniş çoğunluğu birleştirmeyi başarmıştır. Ve en önemlisi sendikamız işçi sınıfının can düşmanları iki süper devlete, revizyonistlerle ve MC iktidarına karşı mücadelede kararlı olmuştur. ÇİTOS-İŞ'in devrimci önderliği başarımızın da en önemli teminatıdır.

Bu mücadele her yönüyle Adana Çimento işçilerinin damgasını taşımaktadır

Adana Çimento işçileri başından beri sendikamız etrafında kenetlenerek mücadeleye dört elle sarılmışlardır. Çimento işçileri toplu sözleşme taslağının hazırlanması çalışmalarına aktif olarak katıldılar. Taslak madde madde tartışılarak oy birliği ile son şeklini aldı. Grev kararı da işçilerin oy birliği ile alındı. Grevimizin en önemli talebi olan iş güvenliğini de işçilerle birlikte tesbit etti.

Grevin başlaması ile birlikte işçiler gece gündüz grev yerinden ayrılmayarak coşkun bir şekilde greve katıldılar. İşçiler grev boyunca patronun bölücü çabalarını boşa çıkarttılar ve birliklerini sağlamlaştırdılar. Patronun ÇİMSE-İŞ üyesi işçilerle ÇİTOS-İŞ üyeleri arasında ikilik çıkarma çabaları mahkum edildi. ÇİMSE-İŞ

CHP'li, MSP'li" şeklinde bölünmesine de karşı çıkarak bütün işçilerin birliğini savunduk. u tutumun sonucu olarak evelden faşist partilere oy vermiş olan işçi arkadaşlar grevimiz ertelenince artık bu partilere oy vermeyeceklerini söylediler. Mücadelemizin başarıya ulaşması işçilerin birliğini ve mücadeleye aktif olarak katılmalarını sağlamamıza bağlıdır.

Haklı bir dava en geniş desteği görür

Çukurova Çimento'daki haklı grevimiz daha başından işçi sınıfının, geniş halk yığınlarının ve demokratik kuruluşların aktif desteğini kazandı. Grevimiz Çukurova'da duyulur duyulmaz en başta diğer fabrikaların işçileri bizleri desteklemek için grev yerine koştular. Grevle birlikte işi bırakan Çimento Fabrikası kağıt-torba işçileri, Sasa işçileri, Şan Kağıt Fabrikası işçileri Adana'dan 20 km uzaklıktaki fabrikamıza geleerek maddi yardımda bulundular ve grevimize destek oldular. Temsa işçileri üç otobüsle grev yerine gelerek bizlerle omuz omuza olduklarını gösterdiler. Mersin Çimsa Fabrikasından sendikamızın Mersin şubesine bağlı 250 işçi otobüslerle grevimizi desteklemeye geldiler. Mersin işçileri ellerinde pankartlarla fabrikaya 2 km. kala yürüyüşe geçtiler. Sloganları duyan grevci işçiler de onları karşılamaya çıktılar. İki fabrikanın işçileri sevgi ve coşkuyla kucaklaştılar.

Ayrıca Teksif Yeşiloba şubesi, Petrol-İş, Harb-İş, Gaziantep Çimse-İş ve Selüloz-İş sendikaları yetkilileri grev yerine gelerek bize destek oldular. Toprak-İş Pazarcık şubesi, ASİS, Bank-İş ve Teknik Yapı-İş de başarı mesajları gönderdiler.

Bunlar dışında CHP Adana milletvekili M. Kemal Küçüktepepınar, belediye başkanlığı aday adayları Bilen Tümer ve Selahattin Çolak, CHP Adana Gençlik Teşkilatı, CHP İncirlik Teşkilatı, İncirlik, Sümer, Sarıçam, Sinanpaşa ve Yurt mahalleleri halkı ve muhtarları grevimizi ziyarete geldiler. Adanalı proleter devrimciler grev yerinde işçilere destek oldular. Pek çok demokratik kuruluş başarı mesajları yolladılar. Ayrıca Aşık Mağduri, Zevno Bacı ve Aşık Bayram Ali grevimizi ziyaret ederek türküler söylediler. Bu arada basının ve özellikle Milliyet gazetesi Güney Bürosunun grevimizi ilgiyle izlediklerini ve kamuoyuna duyurmak suretiyle bizleri desteklediklerini belirtmeliyiz.

Kısacası grevimiz işçi sınıfının ve halkın büyük desteğini sağladı. Bir kampanya açmadığımız halde işçilere 7 590 lira para, 18 koç ve tutarı 10 bin lirayı geçen çeşitli yiyecek maddeleri bağışlandı. Bu durum halkımızın fedakarlığının parlak bir örneğidir. Grev öncesinde bazı arkadaşlar sendikamızın maddi durumunun yeterli ol-

tum almışlardı. İşçilerin ve halkın fedakarlığı böyle hatalı anlayışlara da darbe vurdu.

Bu grev işçilere dostunu düşmanını tanıttı: Revizyonistlerden dost olmaz!

Grev mücadelesi sırasında revizyonistlerin işçi düşmanı yüzünü daha iyi tanıdık. DİSK'e bağlı sendikalardan bazısının başına çöreklenmiş olan revizyonistler mücadelemiz boyunca sendikamıza düşmanlığı esas aldılar. ÇİTOS-İŞ'in "maocu" olduğunu sövlediler, grevimizi kırmaya ve desteksiz bırakmaya çalıştılar. Grevci işçiler arasında, grevimizin en önemli talebini oluşturan iş güvenliğinin hiç bir zaman gerçekleşmeyeceği şeklinde gerici bir propaganda yürüttüler.

Grev yerine "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" pankartının asılması üzerine bir revizyonist, "Kaldırın bunu, voksaya yırtarım" diye tehditler savurduğunda bütün işçileri karşısında buldu. İşçiler "Biz bu pankartı indirtmeviz, buna kimsenin gücü yetmez" diyorlardı. Böylece grev mücadelemiz boyunca revizyonistlerin işçilerle ilgilerinin olmadığını daha iyi gördük. Onların bütün meselesi Rusya'ya uşaklık yapmak ve işçi sınıfını bölmeye çalışmaktır. Onların grevimizi kırma çabaları da patronun en büyük yardımcıları olduklarını gösterdi.

Grevimiz sırasında MC iktidarının işçi düşmanı yüzünü de daha iyi gördük. Özellikle hükümetin grevimizi ertelemesi üzerine grev yeri "Yıkılın MC" sloganlarıyla çınladı. Grev mücadelesi boyunca işçi sınıfının sadece patronlara değil, aynı zamanda MC'ye ve halkımızın baş düşmanları Amerika ve Rusya'ya da karşı çıkarak gerektiğini daha iyi gördük.

Çukurova Çimento Fabrikasında toplu sözleşme ve grev mücadelemiz başarıyla yürümeğetedir. Mücadelemiz sırasında çimento işçilerinin fedakarlığının, işçi sınıfı dayanışmasının ve halkın aktif desteğinin parlak bir örneğini yaşadık. Bu bize güç vermektedir. Proleter devrimci siyasetimize sıkıca sarıldığımız, işçi sınıfına ve halka güvenerek onlarla birleştiğimiz zaman yenemeyeceğimiz güçlük yoktur.

- YAŞASIN HAKLI GREVİMİZ'
- İŞÇİ KIYIMINA SON'
- İŞ GÜVENLİĞİ İSTİYORUZ'
- İNSANCA YAŞAMAK İÇİN ÜCRET ZAMMI İSTİYORUZ'
- YIKILSIN MİLLİ BAĞIMSIZLIĞIN VE HALKIN DÜŞMANI MC'
- NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE'
- YAŞASIN DEVRİMCİ ÇİTOS-İŞ'

Grev Komitesi: Erdem Özdemir, İbrahim Gezer, Rıza Böke, Tuncan Tagay, Ergin Yıldızçakar, Mahmut Zeren, Muktedir Ünal, Kemal A...

TEMSİLCİLER TOPLANTISI DEĞİL İGD'LİLER TOPLANTISI

Türkler-Ertürk-Meriç grubunun 9 Ekim'de Spor Sergi Sarayı'nda düzenlemeye çalıştıkları gövde gösterisi tam bir fiyaskoyla sonuçlandı.

Kemal Türkler, önce Genel Temsilciler Meclisi'ni, Yürütme Kurulu'nun kararı olmadan kendi başına toplamaya kalkıştı. Genel Yönetim Kurulu'nun bu kararı iptal etmesi üzerine, bu defa da üç kişilik bir tertip komitesi ile başvurarak, DİSK'le ilgisi olmayan bir toplantı düzenlendi.

Revizyonistlerin Genel Temsilciler Meclisi olarak göstermeye çalıştığı bu toplantı, DİSK içindeki Rus beşinci kolunun güçsüzlüğünü, cebir ve şiddete dayanan yöntemlerini, "tabanın söz ve karar sahibi" olmasından ne anladıklarını bir kere daha göstermesi bakımından faydalı olmuştur.

Toplantıya 12 000 DİSK temsilcisinden ancak 750'si katılmıştı. DİSK'e bağlı 18 sendikaların baştemsilcileri, temsilcileri ve şube başkanları, DİSK Onur ve Denetim Kurullarının üyeleri ve 28 kişilik DİSK Yönetim Kurulu'ndan 21 kişi toplantıda yoktu.

Salonda ancak 2500 kişi vardı. Bu topluluğun büyük çoğunluğunu ise arabayla toplayıp getirdikleri, temsilcilerle ilgileri bulunmayan İGD'liler İKD'liler meydana getiriyordu. Toplantı boyunca İGD'li zorbalar yine kapı önünde barikat kurmuş bekliyorlardı. Gelenlerin üzeri bir bir arıyor ve İGD, İKD mensupları, görevli kartıyla ve özel delega davetiyesiyle içeri alınıyordu. Revizyonistler, toplantının kalabalık görünmesi için ne yapacaklarını şaşırıyorlardı. Kapıdaki İGD'lilere, içeri gireni bir daha dışarı çıkarmama emrini verdiler. Toplantıya katılan bir temsilci şöyle diyordu: "İyi, toplantıya geldim dinledim, işim var gideceğim. Fakat bu zorbalık niye? İGD'liler herhalde gardiyanlık öğreniyorlar. Önce Merter'i basıp 4 kişiyi hapsedtiler. Bugün de burada işçileri hapsedip dışarı çıkartmama çalışıyorlar."

Toplantıdan sonra oybirliği ile alındığı açıklanan karar metninin altındaki imzalar bile, revizyonistlerin bu toplantıda uğradıkları hayal kırıklığını gösteremeye yetiyordu. Mehmet Ertürk, kararın altına ancak 5-6 sendikaların kendi güdümündeki

REVİZYONİST ÇETESİ MADEN İŞÇİLERİ

Günlerdir kopartılan olağanüstü kongre yaygıncılığı, "Hodri meydan" yollu demeçler, gazetelere verilen kongre ilanları, tabanın önünde hesaplaşma palavraları, hepsi bir balon gibi söndü. Geride üç buçuk adamıyla yapayalnız, uğradıkları yenilgiyi hazmetmeye çalışan revizyonist çete kaldı. Kemal Türkler, 14 Ekim'de yapılan Başkanlar Konseyi toplantısında, Olağanüstü Genel Kurulun 23 Aralık'ta yapılmasını kabul etti.

Ne oldu revizyonist çeteye? Haftalardır "tabana" başvurmaya can atanlara ne oldu? Neden Kemal Türkler iddia ettiği gibi yetkisini kullanarak Genel Kurulu toplamaya girişemedi? Türkler-Ertürk takımı daha kongre toplamadan boylarının ölçüsünü aldılar. Onlar böyle bir kongre tezgahlamaya kalkıştırlarsa, peşlerine taktıkları üç-beş sendikacı ve İGD'li komandolarıyla Spor Sergi'nin ortasında bir avuç kalacaklarını anladılar.

Revizyonist ağalar bir maceraya girişmişlerdi. Son bir yıl içinde her gün biraz daha köktüklerini, işçi sınıfının nefretini topladıklarını, bir köşeye sıkıştıklarını görüyorlardı. İşçi sınıfımız üç yıl içinde geçirdiği birçok acı deneyimle revizyonist çetenin işçi düşmanı, vatan haini yüzünü tanıtmaya başlamıştı. Bu tecrit zincirini kırmak ve ellerine geçirdikleri mevkileri koruyabilmek için gözükmeye bir saldırıya giriştiler. Ajan kimlikleriyle açıkça ortaya çıkıp, baskınlarla, şantajlarla istedikleri kararları çıkartmaya, dediklerini yaptırma çalıştılar. Sahte bir kongre toplayıp, DİSK yönetimini ellerine geçirmeyi umdular.

başkanlarının imzalarını attırabilmişti. Bu sendikaların bazı yöneticileri de (Has-İş, Turizm - İş vs.) daha sonraki günlerde karara katılmadıklarını veya Genel Başkanın sahte Kongre ile yönetimi gasp ettiğini, Genel Başkanların kararının sendikayı bağlamayacağını açıkladılar.

İşte, ne toplantının ertesi günü Politika gazetesinin attığı "DİSK budur" gibi şatafatlı manşetler, ne de Oya Baydar'ın "Türkiye'nin dört bir yanından her türlü engeli aşarak gelen binlerce temsilcinin katılması, ile yapılan toplantının görkemi, heyecanı, kararlılığı. . . ." gibi yaldızlı sözleri, revizyonist çetenin güç gösterisi yapmak için kalkıştığı bu toplantıda uğradığı yenilgiyi örtbas edemedi.

Ancak giriştikleri bu maceranın sonu yenilgi oldu. İşçi sınıfı, DİSK'e karşı girişilen saldırıları nefretle karşıladı. Birçok sendika ve sendika yöneticisi, Mehmet Ertürk ve çetesinin giriştikleri saldırıları mahkum etti. Bazı fabrikalarda işçiler imzalar toplayarak revizyonistlerin zorbalığına karşı çıktılar ve UDC'yi reddettiler. DİSK'in bütün karar organlarında büyük çoğunluk revizyonist kliğe karşı birleşti.

Revizyonistler ne kadar güçsüz olduklarını en açık bir şekilde 9 Ekim'de Spor Sergi'de gördüler. Bir gövde gösterisi yapmak umuduyla tertipledikleri toplantıya 12 bin temsilciden pek azı katılmıştı. Ve bu katılanların büyük çoğunluğu da revizyonistlere ve onların sosyal-faşist yöntemlerine nefret duyguları içinde toplantıdan çıkıp gitti. DİSK'in en büyük sendikaları ve yüzbinlerce işçi bu toplantıya katılmayı reddetti. 9 Ekim toplantısı DİSK temsilcilerinin değil İGD'lilerin toplantısı oldu.

Bu durumda revizyonistler kendi başlarına toplayacakları bir genel kurulun, güçsüzlüklerini göstermekten başka bir sonuç vermeyeceğini, çöküşlerini daha da yaklaştıracaklarını gördüler. Böylece Başkanlar Konseyi'nin büyük çoğunlukla benimseyeceği kongre tarihini kabul etmek zorunda kaldılar.

Bu sonuç DİSK'li işçilerin, DİSK içindeki yurtsever sendikacıların Rus beşinci koluna karşı kazandığı önemli bir başarıdır. Revizyonist çete DİSK'te bir darbe yemiştir. Fakat işçi sınıfı henüz mücadelenin başlangıcındadır. Revizyonist

Yeni Gayret işçileri:

"M. ERTÜRK ÇETESİNİ SENDİKAMIZDAN SÖKÜP ATMAYA KARARLIYIZ!,"

Halkın Sesi muhabirleri, revizyonistlerin DİSK'e saldırısı, Maden-İş Kongresi, K. Türkler'in temsilciler toplantısı adı altında yaptığı İGD'liler toplantısı ve UDC konusundaki görüşlerini almak üzere İstanbul Alibeyköy'deki çeşitli fabrikalardan işçilerle görüştü. Aşağıda MESS grevci-lelerinden Yeni Gayret işçileriyle yapılan görüşmeyi sunuyoruz.

Her türlü güçlüğü rağmen grevlerini ilk günkü kararlılık içinde sürdürme azminde bulunan Yeni Gayret işçilerini grev çadırında ziyaret ettik. Görüşmek istediğimiz konuları sıraladığımızda yüzleri aydınlandı. Bir grup işçiyle oturup konuşmaya başladık. İçlerinde temsilcileri de vardı. İşçiler bir yandan aralarında tartışarak, sorularımıza cevap verdiler. DİSK içinde revizyonistlere karşı düzenlenen mücadeleyi şöyle dile getirdiler:

"Kemal Türkler kendisine muhalefet edenler faşistlikle suçluyor. Bir kere Kemal Türkler kendisinin faşist olmadığını asla ispatlayamaz. 4'leri dediği DİSK yürütme kurulunu karalamak için onları kasaları soymakla suçluyor. Biz şimdi Kemal Türkler'e soruyoruz: 'Madem öyleydi de şimdi sana muhalefet ettikleri zaman mı bunu söylüyorsun? Neden şimdiye kadar sustun? Şimdi sana muhalefet ettikleri için mi hırsız, kumarbaz oluyorlar?' SORU: İGD'lilerin M. Ertürk öncülüğünde DİSK' basmasına ne diyorsunuz?"

"Ne diyeceğiz! Bu Mehmet Ertürk'e bir zaman eleştiri yöneltildi. 'Sen İGD'lileri destekli-

Bir işçi temsilcisi:

ONLARIN "İLERİ DEMOKRATİK" DÜZENİNİ GÖZLERİMİZLE GÖRDÜK

Rus uşakları, DİSK Temsilciler Meclisi adı altında bir toplantı yaptılar.

Bize delege kartlarını sendikadan vermeleri gerekirken, Spor ve Sergi Sarayı'nın önünde dağıttılar. Temsilcilerin çoğu gelmemişlerdi. Orada, temsilcilerden çok İGD'li görevliler vardı.

Toplantıya girişimiz bile, Rus uşaklarının nasıl bir düzen istediğini gösteriyordu. Delege kartını alan temsilci, elli kişi bir tarafta elli kişi öbür tarafta dizilmiş İGD'lilerin arasından geçerken herkese delege kartını gösteriyordu. Ondaki sonra üstümüz başımız arandı. Sonra da kartın ucu kesilerek içeri a-

ldık. Salonda da temsilcilerden fazla görevli vardı. Kemal Türkler Divan Kurulu'nu seçmedi, kendisinin Divan Kurulu olduğunu ilan etti. Toplantının gündemi de yoktu.

Kemal Türkler konuşmaya başlayınca İGD'liler alkışa, bağırışmaya başladılar. Türkler'in konuşması tamamen Rus uşaklığını gösteriyordu. Rus uşakları, UDC'den vazgeçeceklerini, bunun yerine başka ad altında cepheyi oluşturacaklarını söylediler. Bunu kimseye yutturamayacaklar. Ayakları kaymayabilmeye, Brejnev uşakları bir kaptan başka bir kaba giriyorlar.

Kemal Türkler konuşmasını

bitirince, bir baştemsilciye söz istediği halde verilmediği için biz salonu terketmek istedik. Görevliler bizi dışarı bırakmadılar. "Oylama yapılmadan dışarı çıkamazsınız" dediler. Oylamaya geçildi. Görevlilerin oy ve söz hakkı olmadığı halde, onlar da oy kullandılar.

Biz grup olarak red oyu verdik. Görevli İGD'liler başımıza dolandılar. Oybirliği ile karar aldıklarını söylediler. Ben kalkıp, "Oy birliğiyle değil", diye bağırınca, görevli İGD'li arkadaşları beni silkeleyerek, "oybirliği ile dediye oy birliği iledir" dedi ve zorla oturttu.

İşte, Rus uşaklarının yüzü bu! Getirecekleri "ileri demokratik düzen" de budur!

NİN BELKEMİĞİNİ İ KIRACAKTIR!

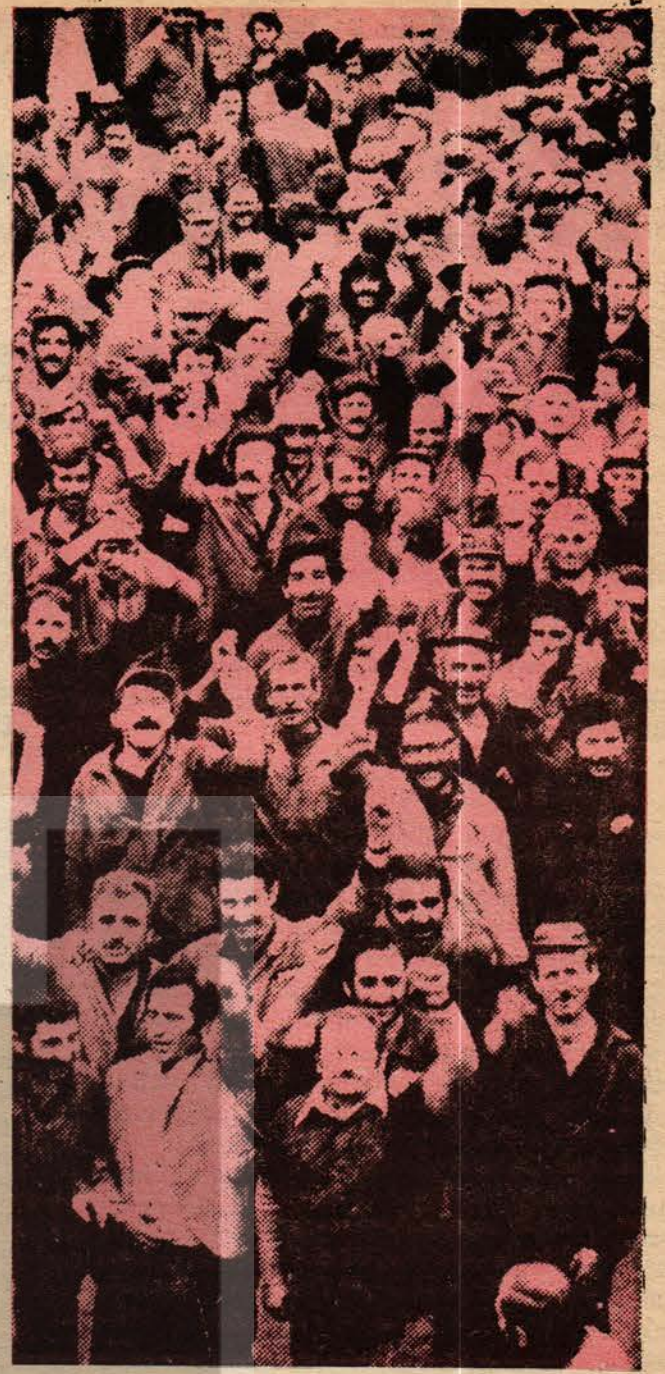
kroplar, işimdi tutunabildikleri köşelerden si faaliyetlerine devam edecekler. Binbir tür- kılığa bürünerek güç toplamaya, mevzilerini ko- naya çalışacaklar. Onların toparlanmasına fır- vermeme, önümüzdeki genel kurul için ciddi- şekilde hazırlanmalıyız. Revizyonistlere 22 A- lık'ta hakettikleri ceşabı vermek için çalışma- ız. Bizim mücadelemiz sendikamızı bütün Rus- aklarından temizleyinceye kadar, bu azılı işçi- şmanlarının kökü kazınmaya ve sendikalar iş- in oluncaya kadar devam edecektir. Bu müca- leyi sonuna kadar sürdüreceğiz biricik güç işçi- nıdır. Mücadelenin kaderini DİSK'in tabanında- yüzbinlerce sıradan işçi belirleyecektir. Reviz- nistler bir darbe yediler ama bugün hâlâ önemli- mevziyi ellerinde tutuyorlar. Onlar DİSK- indeki mevzilerini kaybettikçe Maden-İş'teki- ltuklarına daha sıkı sarılıyorlar. Revizyonistle- n şimdiye kadar bu koltukları koruyabilmek için- şvurmadıkları zorbalık, işlemedikleri suç kal- adı. Bugün de baskı ve zorbalıklar aynı hızla- devam ediyor. Çünkü bugün revizyonistler için- Maden-İş'in tepesindeki güçlerini korumak her- imankinden daha büyük önem kazanmıştır. Er- rk yönetimi işçiler hakkında gizli raporlar ha- rlıyor. İşçileri Merter'e çağırarak sorguya çe- yorlar. Maden-İş Onur Kurulu ardarda ihraç- rırlarını alıyor. Revizyonistler güçlerini DİSK- indeki bu tek önemli dayanaklarına yağıp Maden- 'i işçi sınıfına karşı bir üs haline getirmeye ça- şıyorlar.

Bütün bu şartlarda beşinci kolun DİSK içinden- temizlenmesi mücadelesinde Maden-İş'tayin edici- bir önem kazanmıştır. Maden-İş içindeki müca- dele DİSK içinde beşinci kola karşı verilen mü- cadelenin düğüm noktası haline gelmiştir. Yıllar- dan beri bütün işçi sınıfımıza örnek olan, her mü- cadelede en önde olan maden işçilerine şimdi çok- önemli bir sorumluluk düşüyor: Maden-İş'i Türk- ler-Ertürk-Meriç çetesinin elinden kurtarmak, re- vizyonist çetenin belkemiğini Maden-İş'de kırmak.

Bu elbette zorlu bir mücadele olacaktır. Ama- 1960'larda sayısız fedakarlıkla sarı sendika çem- berini kıran ve DİSK'i yaratan maden işçileri bu- gün revizyonist zinciri de mutlaka kıracaktır. DİSK- içinde sahte TKP ajanlarına karşı mücadele iste- yen herkes bu mücadelede maden işçileriyle omuz- omuza olmalıdır. Türkler-Ertürk kliğine karşı- mücadele eden bütün yurtseverler, bütün demok- ratlar maden işçilerinin mücadelesinin önemini- kavramalı ve var güçleriyle destek olmalıdırlar. Bütün işçi sınıfı Maden işçileriyle sağlam bir sı- nıf dayanışmasına girmelidir.

Maden işçileri,

Revizyonist çetenin ne kadar güçsüz olduğu son- olaylarda bir kere daha ortaya çıktı. Bugün işçi- düşmanlarına karşı mücadeleyi yükseltmenin tam- zamanıdır. Şartlar işçi sınıfının lehinedir. Sendi- kamızın tepesinde bir ur gibi duran revizyonist- hainleri yıkmak için örgütlenelim, cesaretle mü- cadele edelim.

orsun' diye. 'Evet destekliyorum, çünkü onların- birçok yardımlarını görüyoruz' demişti. İGD'lile- nin en son yardımı da DİSK'i basmak. M.Ertürk'ün- İGD'lilerle yaptığı sözde temsilciler meclisi de- u yardımlarından biri olacak.

"Bunlar işçileri 'bunlar Maocudur, bölücüdür'- diyerek parçalamaya çalıştılar. Daha önce bizim- urada 14. bölge lokal temsilciliği seçimi olmuştu. I. Ertürk'e muhalefet ettiğimiz için bize zorbalık- uygulamaya kalkıştılar. Seçimleri yine de biz ka- andık. Bunun üzerine M. Ertürk 'maocular bölge- i bastı' diyerek Demir Döküm işçilerini yardımına- ağırdı. Biz de o sırada 'Bu meydana cengimiz var. r olan meydana gelsin' diye marş söylüyorduk. De- nirdökümlü arkadaşlar geldiler. Kim bastı bölgeyi- iye sordular. M. Ertürk bizi gösterince işçiler- Mehmet Ertürk'e küfrederek, onu lanetleyerek çe- ip gittiler."

ORU: Son Maden-İş Kongresi hakkındaki düşünce- leriniz nedir?

"Revizyonistler son Maden-İş Kongresini Be- ediye Sarayında yaptılar. 14. Bölgeden gelen tem- ilcileri içeri almadılar. Nedenini soran işçi dele- elere de Mehmet Ertürk şöyle demiş: 'Bunlar bana- hanet edenlerdir. 14. Bölgedeki delege seçimlerinde- eni dövdüler.' M. Ertürk diğer delegelere karşı söy- e bir taktik uyguladı: 'Tamam, bakalım boş sandalye- arsa alalım' dedi. Gidip İGD'lilerin 'görevli' göm- eklerini boş sandalyelerin üzerine koydurttu. Sonra- a 'boş yer yokmuş. Ayakta da kabul etmiyoruz.' di- yerek bizim bölge delegelerini içeri sokmadılar."

SORU: Son Temsilciler Toplantısı hakkındaki gö- rüşleriniz nedir?

9 Ekim'de Spor Sergi Sarayında Kemal Türkler- n yaptığı toplantıya katılanlar ne temsilciydi ne- delegeydi. Hepsi de İGD'liydi, işçilikle alakası- olmayan, Kemal Türkler'in adamlarıydılar. Onlar- undan sonra işçi namına istedikleri gibi toplantı- lüzenleyemeyeceklerdir. Oradaki toplantı İGD'li- er toplantısıydı. Aldıkları bütün kararlar da geçer- izdir."

ORU: Kemal Türkler DİSK'in Olağanüstü Genel Kuru- lunun 21 Ekim'de toplamaya karar verdi. Siz- buna ne diyorsunuz?

"Kemal Türkler öyle kendi başına kararlar a-

lıp uygulayamaz. Biz böyle kararları tanımıyoruz. Böyle toplantılara da katılmayı reddediyoruz."

Başka bir işçi sözü olarak şöyle dedi:

"Bir kere tüzük değişmelidir. Onlar tüzüğe- göre kendi yandaşlarını eğitim seminerlerine alı- yorlar. Delege seçtiriyorlar. İGD'lileri seminer- lere gönderiyorlar. Seminerlere katılacak olanları- ancak o fabrikadaki işçiler seçebilirler."

Bir başka işçi söze karıştı ve şöyle dedi:

"Ben bir işçi olarak şunların açıklanmasını- istiyorum. DİSK'in bütün hesapları, geliri gideri- ayrıntılı olarak bütün işçilere açıklanmalıdır. Son- ra bu İGD'liler işçilikle alakaları olmadığı halde- neden DİSK'ten besleniyorlar? Bunların açıklan- masını istiyorum. Sonra İlerici Kadınlar Derne- ği'nin DİSK'le alakası nedir? Bu dernek kim tara- fından besleniyor? Bunların işçi sınıfına yararı za- rarı nedir? Bunların yararlarının olmadığını gör- dük, biliyoruz. Sendikamız ne Kemal Türkler'in ne- Mehmet Ertürk'lerin ne de bu İGD, İKD gibi bes- lemelerin çiftliği değildir. DİSK işçilerin bir örgü- tüdür. Bütün bunların hesabını bu yöneticilerden- soruyoruz ve açıklama istiyoruz. Bunları sendika- mızdan söküp atmaya da kararlıyız."

SORU: UDC hakkında ne düşünüyorsunuz?

"Bunların dediklerine bakılırsa kendileri de- mokrat oluyor, başkaları faşist! Cephelerine de- mokratik diyorlar ama yaptıkları meydana işçiler- namına İGD'lileri toplamak, kararlar almak, kong- relere işçi delegelerini sokmamak. Bunlar birbir- lerinden de habersiz hesaplar açıklıyorlar. Bir- toplantıda Mehmet Ertürk işçilere 50 milyon grev- aidatı ödediğini söylüyor. Şinasi Kaya ise Yankı- dergisine verdiği mülakatta 80 milyon ödendiğini a- çıkıyor. Hangisi doğru. Şu doğru ki ortada yenen- paralar var."

Bir başka işçi arkadaşının sözlerini şöyle- tamamlıyor:

"Bunların ulusal cephesi Rus uşaklığı. Karşı- çıkanlar da faşist oluyor. Bunların cephesinin ulu- sallıkla da demokratikle de hiç bir alakası yok- tur."

Kemal Türkler takımı işçileri 'bu maocudur, bu- faşisttir' diyerek bölmeye çalışıyor. Neden, çün- kü kendi görüşlerine ters. Neresinde bunun demok-

rasi? Bugün ben Halkın Sesi okuyorum. Kimse bana- neden okuyorsun diyemez. Bana bu doğru geli- yor. Okuyorsam ne yapıyorum, karşıma çıkan- yanlış görüşlerin yanlışlığını açıklıyorum. Bu fik- rimi o da benimseyorsa neden aramızda çelişme ol- sun? Revizyonistler de demokratik ismini taşıyıp- demokratik tartışmaya karşı çıkan kimselerdir. On- lar demokrasiden bahsetmesinler. Kimi kandırma- ya çalışıyorlar. Onların yaptığı, sahtekarlıktan- başka bir şey değildir.

SORU: Sizce bu revizyonist sendika ağalarına kar- şı mücadele için işçilere düşen görevler- nedir?

"Bütün işçilerin olandan bitenden haberdar ol- ması lazımdır. Ayrıca bölgelerde de temsilciler 'bu- kararlar Rus uşaklarının, İGD'lilerin, revizyonist- lerin kararlarıdır. Bunları b'z işçiler olarak pro- testo ediyoruz' diye açıklamalar yapmalıdır."

"Biz, yöneticiler istese de istemese de bu- grevi sonuna kadar yürütmeye kararlıyız. Onlar- işçiyi bıraksa, işçi tek başına kalsa bu grevi yü- rütecektir. Bizim isteğimiz dışında asla- sözleşme imzalatmayacağız. Son olarak, işçiyeye- dışardan gelen yardımları dağıttılar. Greve gider- ken 'dışardaki sendikalardan kişi başına 400 kilo- erzak gelecek, 6 ay idare edersiniz' dediler. Ni- hayet gele gele kişi başına 800 gram et geldi. Onu- da şöyle bir tutanakla teslim ettiler:

"Yurtdışındaki sendikalardan bağış olarak- ve gümrük vergisinden muaf tutularak gelen konser- veleri T. Maden-İş sendikası aldım, bu etleri- kendi tüketimim için kullanacağım. Hiç bir suret- le satmayacağım. Bir başkasına da yemek üzere bi- le olsa vermeyeceğim. Dayanışmanın kaçakçılık- suçu olduğunu biliyorum."

Şimdi burada kaç kutu, ne kadar kilo olduğu- belli değil. Bu tutanak bile onların kaçakçılığını or- taya koyuyor. 400 kilonun 800 grama düşürülerek- gelmediği ne malum?

"Son olarak biz işçiler şunu söylemek istiyö- ruz: Biz sendikamıza mutlaka sahip çıkacağız. De- mokratiden söz edip her türlü baskıyı uygulayan- sahtekarları da sendikamızdan temizleyeceğiz."

DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİ:

"Biz, revizyonistlerin ne mal mücadeleye içinde gördük,,

Demir Dökümlü bir grup işçi ile DİSK'teki son gelişmeleri, revizyonistlere karşı sendikada ve özellikle Maden-İş'te yükselen mücadeleyi görüşmüştük. Revizyonistleri sendikalarından temizleyeceklerini söylerken yüzleri sevinçle parlıyordu. Gelişmeler onların mücadele azmini daha da pekiştirmişti. İşçiler şunları söylediler:

"Bu revizyonistler bizim Demir Döküm'de çok azdırlar. Hele son gelişmelerden sonra süklüm püklüm oldular. Mehmet Ertürk'ün jandarmalığını yapan İGD'lilerden bir grup da bizim fabrikaya sokulmuştu. Bunların işçilikle hiç alakası yoktur. Bunların işi gücü işçilerin yanına sokulup 'burada maocular var, onlar bölücüdür, faşistler' diye propaganda yapmaktı. İşçileri tehada birer birer sıkıştırıp kafalarını bulandırıyorlardı. Fakat gene de fikirlerini kabul ettiremiyorlardı. Ama artık eskisi gibi Halkın Sesi okuyan işçileri fabrikadan attıramıyorlar. Hele DİSK'i basmalarından sonra fabrikada tamamen tecrit olmuş durumdalar. Artık bütün işçiler, onların DİSK'in parasıyla beslendiklerini, Kemal Türkler'in, Mehmet Ertürk'ün paralı adamları olduklarını biliyorlar. Aldıkları para 1200 lira olduğu halde nasıl böyle yaşayabiliyorlar diye bütün işçi hayret ederdi, ama şimdi nereden, kimler tarafından, niçin beslendiklerini gördük. Ne mal olduklarını çok iyi anladık."

Bir başka devrimci işçi sözü olarak Demir Döküm işçilerinin revizyonistlere karşı bilinçlenmelerine yardım eden olayları şöyle anlatıyor:

"Eskiden Demir Döküm işçileri, DİSK'teki Rus beşinci kolu ve onların beslemeleri İGD'liler hakkında 'bunlar sosyalisttirler' diye düşünüyordular. Onun için onların görevlendirilmelerine pek karşı çıkmadılar. Fakat olaylar işçilerin bilinçlenmelerini sağladı. Geçen sene DGM'ye karşı DİSK tarafından genel yas ilan edildiği

zaman işçilerin kafası bulanmaya başladı. Biz devrimci işçiler bunların sosyalist olmadıklarını söyledik. Çoğunluk işçi henüz bunu göremiyordu. Kemal Türkler, Mehmet Ertürk, Aydın Meriç gibi revizyonist elebaşılara eleştiri yaptığımızda işçiler bunu sendikaya karşıymış gibi ele alıyorlardı. Bunların Rusya'ya hizmet ettiklerinin henüz farkında değillerdi. DGM'ye karşı yürüyüş yapmaya hazırlandığımız zaman bütün işçiler son derece heyecanlandı. Bütün arkadaşlar yürüyüşe hazırдық. Ancak ne var ki bir grup işçiyi arabaya bindirip götürdüler. Yürümek isteyenleri de 'yürüyüş yarın yapılacak öbür gün yapılacak' diyerek kandırdılar. Birkaç İGD'li işçilerin yürümesine karşı çıkarak 'sendikamız var, onun sözünün dışına çıkamayız' deyince işçiler onların üzerine yürüdüler. 'Sen ne biçim konuşuyorsun, biz çocuklarımızla halkla yürümezsek, gücümüzü onlarla birleştirmesek hangi mücadeleyi yürütebiliriz' dediler. Daha sonra işbaşı yapıldı. Biz orada bunların işçi düşmanı olduklarını açıkladık. Birçok arkadaş durumun farkına varmaya, onların sosyalist mas-

kesi altındaki gerçek yüzlerini görmeye başladı.

"Yine bir gün kapıda Halkın Sesi dergisi satılırken İGD'liler proleter devrimcilere saldırdılar. Orada bulunan işçiler 'madem ki siz devrimcisiniz, Halkın Sesi de devrimci bir gazete. Peki neden sattırmıyorsunuz' diyerek İGD'lilere karşı çıktılar. Bu da işçiler için uyarıcı bir olay oldu.

"Daha sonra bildiğimiz 1 Mayıs katliamı oldu. Ertesi gün pazartesi, işbaşı yaptığımızda bunlar ellişer kişilik gruplar halinde ellerinde sopalarla, tezgahları başında çalışan işçi kardeşlerimize saldırdılar. 'Bunlar maocudur, bölücüdür' diyerek kapı dışarı atıldılar. Bütün işçiler bu olayı nefretle karşıladı. İşçiler 'Ne oluyor, eskiden Demir Dökümde patron bile işçi atamazken, bunlar nasıl oluyor da arkadaşlarımıza atıyorlar!' diyerek bunların gerçek yüzlerini daha iyi görmeye başladılar. O zaman bırakalım bilinçli işçileri hacısı hocasına kadar herkes bunların namussuz olduklarını, devrimcilikle alakaları olmadığını, Rus uşakları olduklarını

ÜÇLÜ BLOK BİR KERE DAHA, "İ. BİLEN"LE ELELE REVİZYONİST CEPHEDE,,

Üçlü Oportünist Blok'un şefleri DİSK içinde 5. kolun ajanlarına karşı mücadelenin yükselmesiyle birlikte, bir kere daha Brejnev'in, sahte TKP'nin yanında saf tuttular.

Halkın Kurtuluşu, 10 Ekim tarihli 77. sayısında, DİSK'teki son gelişmeler konusunda şunları yazıyor:

"... Sosyal faşistleri tasfiye ederek DİSK üzerinde, dolayısıyla işçi sınıfı üzerinde hegemonya kurma sevdasına düşenler, reformcu sendika ağaları, reformist burjuvazidir."

"... Son durumun bir başka yönünün de ağılık kavgası olduğu görülmektedir. Sosyal faşistler mi işçi sınıfını piyon olarak kullanınsın, reformist burjuvazi mi?"

Halkın Birliği ise, aynı anlayışı, 11 Ekim tarihli 19. sayısında şu sözlerle dile getiriyor:

"Sendika yönetimine daha azılı bir gerici kliğin yerine diğer bir gerici kliğin geçmesi için müca-

dele, işçi sınıfının menfaatlerine aykırıdır."

Şimdiye kadar kim, halkın, işçi sınıfının yararına bir iş yaptıysa, kim halkın düşmanlarına karşı olumlu tavır aldıysa, karşısında revizyonistlerle veya faşistlerle elele, Üçlü Blok'un şeflerini buldu.

Türk-İş 10. Kongresinde Halil Tunç yönetimine karşı muhalefet eden sosyal-demokrat sendikacılara, herkesten önce saldıran, oportünist blokun şefleri olmuştu.

Halil Tunç, MC'ye karşı genel grev çağrısı yaptığında, yine Üçlü Blok hep bir ağızdan "hain", "faşist" diye bağırma ve faşistlerle, revizyonistlerle birlikte grev kırıcılığı yapmaya girişmişti.

Bugün de, DİSK içindeki revizyonist çeteye karşı mücadele eden sendikacılar, karşılarında İ. Bilen revizyonistleri ile birlikte, Üçlü Blok'un şeflerini buldular.

Oportünistler, bu defa, TKP'li kliğin en zor gününde imdadına yetiştiler. Rus beşinci kolunun DİSK içinde ve bütün Türkiye'de tecrite gittiği, herkesin onlardan elini çekip bir avuç kaldıkları bir zamanda, Üçlü Blok'un şefleri, revizyonist dostlarını tecritten kurtarmak için yardımlarına koşup, bir yandan sahte TKP'ye muhalefet eden sendikacılara, bir yandan da CHP'ye veryansın etmeye başladılar. Şimdi gazetelerinde, CHP'nin faşist ve sosyal-faşistleri kazanma gayreti içinde olduğunu yazıyorlar.

Bütün bu saldırılar ne zaman yapılmaktadır? Tam da bazı CHP'li sendikacıların sahte TKP'ye karşı mücadele ettikleri, CHP'nin Rus beşinci koluna karşı bir tavır almaya başladığı ve arasına bir sınırlı çekmeye çalıştığı günlerde, Üçlü Blok'un ayrı bir mücadele bayrağı yükseltmesine hiç gerek yoktur. Bu bayrağı, İ. Bilen onlardan üç beş gün önce zaten yük-

seltti. Her gün "Bizim Radyo"dan, "sağ-sosyal demokratların sınıf uzlaşmacılığından", "DİSK'i uzlaşmacı ellere teslim etmemekten", "sınıfsal çıkarları sermayeye teslim etmemekten" bahsediyor. Üçlü Blok'un şeflerinin yeri, İ. Bilen'in "sınıf sendikacılığı" teraneleriyle kaldırdığı kara bayrağın altıdır.

Üçlü Blok'un DİSK'teki gelişmeler karşısındaki tutumu, bir kere daha gösterdi ki, bol bol sınıf mücadelesinden bahsetmek, herkese birden "kahrolsun" diye saldırmak, kimseyi revizyonistlikten kurtarmıyor. Çünkü Rus uşakları bunun alâsını yapıyorlar. Üçlü Blok'un DİSK içindeki saflaşmada aldığı yer, sınıf tavrı sınıf mücadelesini lafını dillerinden düşürmeyenlerin, "reformizme karşı sınıf mücadelesi" adı altında nasıl en gerici, en işbirlikçi sınıfla, revizyonist burjuvazi ile sınıf işbirliği yaptıklarını göstermesi bakımından öğreticidir.

olduğunu

daha iyi anlamaya başladı. Ancak işçilerin tepkisi karşısında işçi atmakta başarılı olamadılar. Revizyonistler baktılar ki, işler kötüye gidiyor, bu sefer işçilerin kendilerini atmaya hazırlandıklarını hissedince kalktılar, beş arkadaşımızın isimlerini işverene verdiler. Bunları atın dediler. Biz işçilere de 'ne yapalım, bunları patron atıyor, mani olamayız' diye yalan söylediler. Bütün işçi gerçeği biliyor. Dahası, beş arkadaşımızın atılmasıyla da yetinmediler, devrimci olsun, yurtsever olsun, devrimcilerle merhabalaşıp dostluk kuranlar da dahil 150 kişilik bir işçi listesini patrona verdiler. 'Bunlar fabrikayı karıştırıyorlar, bunlar bölücüdür atın' diye. İşveren de bu fırsattan istifade ederek 32 kişilik bir liste hazırlıyor. İşverenin yaptığı listede ise çalışmayanlar, fabrikada dayım diyerek gezenler, işçilere gelince devrimcilik taslayanlar, işyerini terkedip rakı şarap içenler, yani revizyonistlerin adamları. Bu arada işçilerin de revizyonistlere karşı tepkisi yoğunlaştı. İşverendi yor ki 'siz bu 32 kişilik listeye razı olursanız ben de 150 kişilik listenizi atarım'. Revizyonistler bakıyorlar ki 32 kişilik liste kendi adamları. 'Patrona ne sen razı ol, ne biz. Bu iş aramızda kalsın' diyerek bu olayı kapatmaya çalıştılar. Bu olay da işçilerin gözünü açtı. Revizyonistlerin işçi sınıfının yüzkarası olduklarını daha iyi kavradılar "

Konuşmaları heyecanla izleyen başka bir işçi de sözü alarak şöyle devam etti:

"Dersler bunlarla kalmıyor tabii. Son temsilciler toplantısı diye Spor Sergi'nde yapılan toplantıdan bütün işçiler çok hınçlıdır. İGD'lilere yakın olan temsilciler de gelip o toplantıyı anlatıyorlar. Orada bütün Demir Döküm işçilerinin 'Maocu' olduklarına karar vermişler. Bu toplantı da bizim arkadaşlar için yararlı oldu. Çünkü oradaki toplantının ne amaçla yapıldığını çok iyi anladılar. 'Biz de onlardan hesap sorarız' diye karar verdiler."

İşçiler son Maden-İş Kongresi hakkındaki düşüncelerini de şöyle anlatıyorlar:

"Geçtiğimiz günlerde Maden-İş Kongresi'nin yapıldığını duyduk. Bu kongreden de hemen bütün işçilerin hiç haberi yoktu. Ne zaman başlayacak, nerede yapılacak bir bilgileri yoktu. Çünkü bu kongrenin haberi sadece ve sadece İGD'lilere verilmiş. Çünkü onlar gidip kongre salonunda Kemal Türkler ve Mehmet Ertürk'lerin jandarmalığını yapacaklar. İşçilerin de olan bitenden haberleri yok. Baktım bir arkadaş sinirli sinirli çalışıyor. Sebepini sordum. 'Arkadaş dedi, 'baksana, bizim kısımdaki dört İGD'li işi bırakmışlar, gitmiş Kemal Türkler'in, Mehmet Ertürk'ün jandarmalığını yapıyorlar'. 'Nerede? Ben öyle bir şey duymadım' dedim. 'Nasıl duymazsın, Maden-İş'in kongresi yapılıyormuş, ora ya gitmişler. Dört gün orada onların jandarmalığını yapacaklar. Dört günlük yövmiyeleri de sendikadan. Mutlaka görevli lazımsa neden grevdeki işçi arkadaşlarımızdan ihtiyacı olanlardan almıyorlar? Neyse, ertesi gün oldu. Bizim arkadaşlar Belediye Şarayına gidip toplantıya katılmak istediler. Bizim Demir Döküm'den de 8 delegemizin olması lazım. Bunların dışında bir de fabrikadaki ustabaşılardan Remzi, Seyfi, Yılmaz Hırlak, Pala Hasan'ı götürmüşler. Kongreye girmek isteyen arkadaşlarımızı kapıda İGD'liler çevirip içeri koymuyorlar. Bir işçi diyor ki, ben falan fabrikada işçiyim. Ben kongreye gireceğim. Kapıdaki İGD'li arkadaşlarımıza küf rediyor. 'İşçi de kim oluyormuş, ben işçiyi bilmem ne yapayım' diye hakaretlerde bulunuyor. Gidenler nefretle geri dönüyorlar. Fakat İGD'li olanlara kongre serbest, istedikleri gibi girip

Simko işçilerinin basına açıklaması: "UDC'YE HAYIR"

Bizler, Maden-İş Sendikası tabanındaki işçiler olarak, Maden-İş sendikası yöneticilerinin ve İGD'lilerin DİSK'e saldırılarını ve baskılarını kınıyoruz. Maden-İş yöneticilerinin baskı, zorba-lık ve komplolarına karşı direnen, karşı çıkan tüm dürüst, yurtsever ve demokrat sendika yöneticilerini des-

teklıyoruz. Gasp edilmek istenen "söz ve karar tabanıdır" ilkesini sonuna kadar savunuyoruz ve savunularla birlikteyiz. Maden-İş yöneticilerinin tabandan habersiz aldıkları kararları, özellikle de UDC için aldıkları kararları yanlış buluyoruz. Maden-İş'ten haksız yere ihraç edilen üye-

lerin geri alınmasını istiyoruz. Üye ihraçlarını kınıyoruz.

-Maden-İş'te işçi kıyımına son!

-Yaşasın Sendika içi demokrasi!

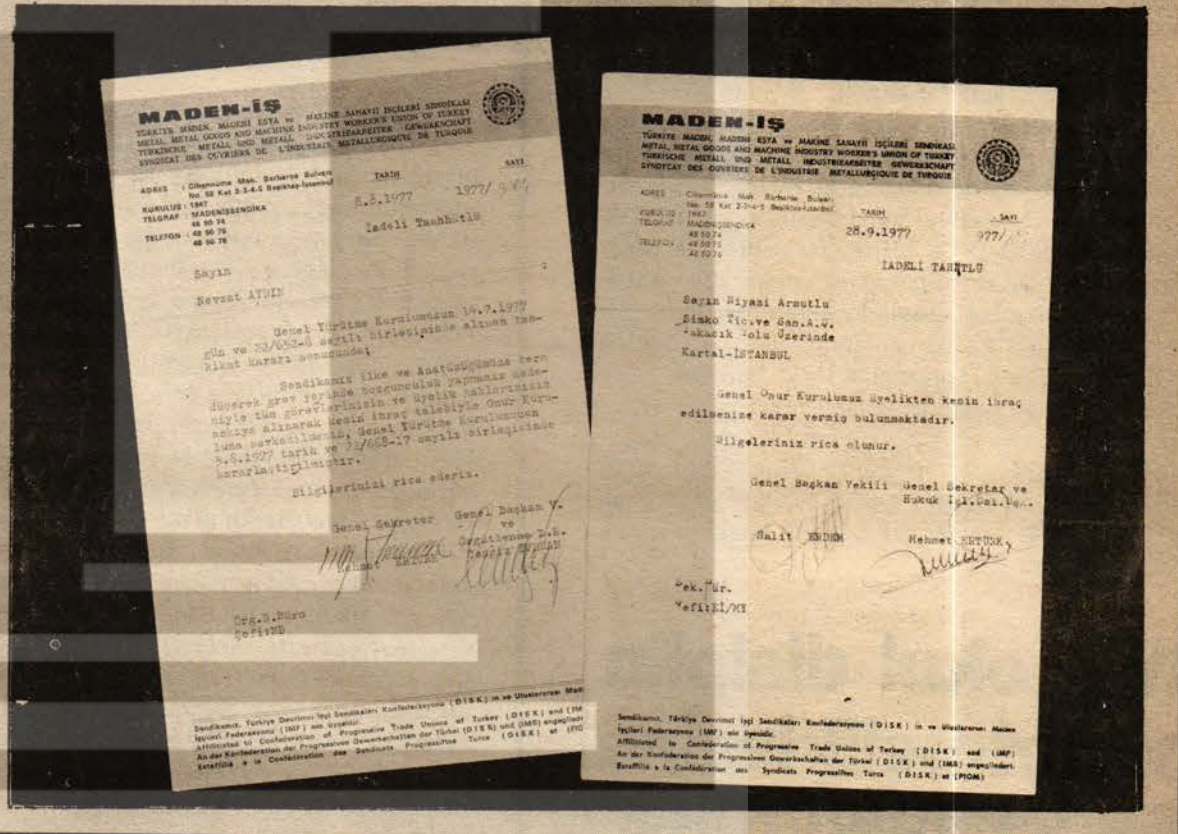
-UDC'ye Hayır!

Maden-İş 4. Bölgede
SİMKO'lu işçiler

233 SİMKO İŞÇİSİ

Bizler, aşağıda imzaları bulunan SİMKO'lu işçiler olarak, Maden-İş sendika ağalarının özellikle Kemal Türkler, Mehmet Ertürk ve oylarımızla kovduğumuz Halit Erdemler'in, bizim oylarımızla lokale seçtiğimiz arkadaşlarımızın lokale alınmamasını, arkadaşlarımız Nevzat Aydın ve Niyazi Armutlu'nun sendikamızdan kesin olarak ihraç edilmelelerini şiddetle kınıyor, üyeliklerinin geri verilmesini istiyoruz ve arkadaşlarımızla birlikte olduğumuzu bildiriyoruz.

İmzalar

çıkıyorlar. Üstelik de içerdeki delege olan arkadaşlarımızın başına üçer-dörder kişilik jandarma şeklinde İGD'li dikmişler. Herhangi bir aksi söz söylemesinler, propaganda yapmasınlar, revizyonistlerin istediği kimseleri seçsinler diye. Delege arkadaşlarımız bunları anlattıktan sonra şöyle dediler: Biz de bunun üzerine orayı terkettik. Oy kullanmaya lüzum görmedik, protesto ederek çıktık.

"Bu toplantıdan sonra Demir Döküm işçileri artık İGD'lilerin ne olduklarını kesin olarak anladılar. Eskiden İGD'liler her toplantıya katılırlar, istedikleri yere girip çıkarlar, işçi atırırlardı. Devrimcilerle çamur atarlardı. Ama artık o günler geride kaldı. Artık başlarını kaldırıp da işçilerin yüzlerine bakacak halleri kalmadı. DİSK'teki yurtsever sendikacıların DİSK'in hesaplarına el koyup inceleme kararını bütün arkadaşlar sevinçle karşıladılar ve desteklediler. İGD'lilerin sendikamızı basmasını ise nefretle karşıladılar. Bizim sırtımızdan kesilen sendika aidatlarının İGD'li jandarmaları beslemeye harcadığını, bunların sahte TKP'nin adamları olduklarını kesinlikle anlamış bulunuyoruz. K. Türkler, M. Ertürk, Aydın Meriç, Murat Tokmak gibi adamların, bu Rus uşaklarının DİSK'ten kesinlikle uzaklaştırılmalarını istiyoruz. Artık işçileri ri kandırma imkanlarını kalmadı. Artık İGD'liler Brejnev'in fikirlerini övmiyorlar, süngüleri düşüdü. Mehmet Ertürk'ün işçi sınıfını kurtuluşa götürmek, devrim yapmak diye bir meselesinin olmadığını artık bütün işçiler kavramıştır. Bütün yaptıkları devrimci işçileri attırmak, işçilere Brejnev'i, sosyal-emperyalistleri alkışlattır-

maktı. Ama kesinlikle şunu belirtebiliriz ki, taban artık uyanmıştır. Bunların ne mal olduklarını görmüştür. Bunlardan kesinlikle hesap sormaya başlamıştır. Onların da hesap verecekleri günler gelmiştir.

"Onlar şöyle diyorlardı" diyor bir işçi ve devam ediyor:

"Peki arkadaşlar Maocuları nasıl anlarsınız? Onlara dikkat edin. Onlar sendikamızın geliri-gideriyle uğraşırlar, sendika hakkında propaganda yaparlar, kendilerini ele verirler. Yani demek istiyor ki bunlar bizi eleştirirler. Yaptıkları Maden-İş kongresi de Kemal Türkler takımının birbirini seçmek için yaptıkları bir kongre oldu. Onun için biz bu kongreyi meşru bulmuyoruz. Böyle bir Maden-İş kongresi kabul etmiyoruz. Kongre yaptıkları günlerde de öğleye doğruydum. Fabrikamızın ortasındaki meydana toplandılar işçiler. Yüzün üzerindeydi. Bir işçi 'Arkadaşlar, bu İGD'liler nasıl oluyor da bizim adımıza kongre yapıyorlar. Onların kurbanı olan mayız biz. Kararımız karardır arkadaşlar DİSK'teki İGD'lileri kesin temizleyeceğiz' dedi. Bütün arkadaşlar söz verdik.

"Demir Döküm işçileri Bölge Delege seçimlerinden de iyi bir ders çıkardılar. M. Ertürk kendi adamlarını delege seçtirmeyince Demir Döküm'e haber saldı, 'bölgeyi komandolar bastı' diye. 50 kadar arkadaş kalktık gittik. Baktık ki, komando dedikleri fabrikadan atılan 5 arkadaşımız, diğer fabrikalardaki işçi arkadaşlarımız. Bizi onlara saldırtmaya yeltendiler. 'Defolun' dedik, döndük geldik fabrikaya. Bu olay birçok işçi arkadaş için çok öğretici oldu."

İTÜ'de dergimizi satan devrimciler saldırıya uğradı

İTÜ'DEN ÖĞRENCİLER

İTÜ'de Üçlü Blok ve maceracılar proleter devrimcilere karşı saldırıya giriştiler. 14 Ekim çarşamba sabahı İTÜ Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi binasına girdiğimizde, Dev-Genç'liler "Halkın Sesi'ni burada sattırılmaz, zorla da olsa engelleriz" diyerek bizi tehdit ettiler. Biz böyle tehditlere kulak asmayacağımızı ve dergimizi satmaya devam edeceğimizi söyleyince üzerimize saldırdılar. Elimizdeki dergileri almak istediler. Ama saldırıya karşı koyduk ve saldırıları amacına ulaşamadı. Bundan sonra, bizim meseleyi çevremizdeki öğrencilere anlatmamızdan yararlanarak arkamızda duran dergileri kaçırmaya kalktılar.

Ertesi gün İTÜ Gümüşsuyu binasında Halkın Sesi'ni duvara astık. Biraz sonra bir grup Dev-Genç'li dergiyi indirmemizi istedi. Sonra da sayıca bizden fazla olmalarından yararlanarak dergiyi yırttılar. Biz o sırada yemekhanede bulunan 750-800 öğrenciye "Bu dergiyi satan devrimcilere dün Karaköy'de polis saldırdı. Bugün de Dev-Genç'liler saldırıyor" diyerek maceracılığın yüzünü açığa çıkardık. Bundan sonra arkadaşlarımız dergiyi satmaya devam ettiler. Aynı gün Maden Fakültesinde de Dev-Genç'liler devrimcilere saldırdılar ve kitlenin nefretini topladılar. Cumartesi günü yapılan İTÜ-DER toplantısında Dev-Genç'liler bu zorba siyasetlerini savundular ve devam edeceklerini söylediler. H. Kurtuluşu adına konuşan biri ise "yeteri kadar aktif saldıramadık" diyerek özelleştirdi. Biz bu toplantıda Üçlü Blok'un ve maceracıların gençliği bölen, faşizme ve revizyonizme hizmet eden bu zorbalıklarını teşhir ettik. Bu saldırılar Halkın Sesi'nin doğru siyasetlerine yönelmiştir. Onlar bu fikirlerin gençlik içinde kök salmasından büyük korkuya kapılmışlardır.

MC okul disiplin yönetmeliklerine faşist hükümler getiriyor

MC iktidarı orta dereceli okullarla, yüksek okulların disiplin yönetmeliklerine yeni faşist hükümler eklemeye hazırlanıyor. Bu okullardaki disiplin kurulları tamamen MC iktidarına bağlı hale getirilmeye çalışılıyor. MC'nin planına göre artık öğretmenler disiplin kurullarına temsilci seçemeyecekler. Buralarda çalışacak öğretmenleri de okul müdürleri tayin edecek. Gazetelerin yazdığına göre Milli Eğitim Bakanlığında faşistler bunun sebebini şöyle açıklıyorlar: "Öğretmenlerin seçeceği üyeler bizim politikamızı benimsemeyebilir. Bu durumda disiplin kurulları işlemez." (Tercüman, 11 Ekim 1977)

Bu "disiplin" in okullardaki faşist terör olduğunu artık anlamayan kalmadı. Bu kafi gelmemiş olacak ki, disiplin yönetmeliklerindeki hükümler de ağırlaştırılmak isteniyor. Hazırlanan yeni yönetmelikte boykot, forum ve direnişler de yasaklanıyor ve bunlara katılan öğrencilerin okullardan uzaklaştırılacağı açıklanıyor.

MC, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği mücadelesi veren gençliği sindirebilmek için öğretmen okullarını, eğitim enstitülerini ve birçok liseyi faşist komandalara işgal ettirdi, polisi buralara yağarak öğrencilerin okula girmesini engelledi, faşist işgale destek olan yöneticiler atadı. Bütün bu baskılarla gençliğin mücadelesini ezemeyen MC, şimdi de disiplin yönetmeliklerine koyacağı faşist hükümlerden medet umuyor. Ama bu yollarla da gençliğin mücadelesini bastıramayacaktır.

Gençliğin mücadelesi ve önündeki görevler: (3)

Geçen sayımızda Üçlü Blokun ve maceracı akımların, faşizmin gençliği bölme siyasetine nasıl alet olduklarını ve yanlış bir eylem çizgisi izleyerek okulların nasıl faşist işgal altına girmesine yol açtıklarını anlatmıştık. Bu sayımızda Üçlü Blokun ve maceracıların gençliğin mücadelesini baltalayan, revizyonizmle elele yürüyen oportünist siyasetlerini açıklamaya devam edeceğiz.

3. Üçlü Blokun ve maceracı akımların faşizme karşı mücadelede izledikleri yanlış siyasetler, gençlik kitlelerinin pasifleşmesi ne, faşistlerin güç toplamasına hizmet etti.

Gençliğin mücadelesinin yükselmeye başlamasıyla birlikte faşistlerin gençliği bölmek, birbirine kırdırmak, yıldırarak ve etkili bir güç olmaktan çıkarmak amacıyla sürdürdüğü saldırılar da yoğunlaşmaya başlamıştı. Faşistler okullara saldırıyor, sokak ortalarında gençlik insanları katlediyorlardı. Faşistlerin gençliği yıldırarak ve dağıtmak amacıyla kullandıkları iki yol şuydu: Zorbalık ve cinayet. Ancak bu canice eylemler gençlik kitlelerinin öfkesinin daha da kabarmasından, "can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü" mücadelesinin daha da geniş kesimler tarafından desteklenmesinden başka bir sonuç vermiyordu. Bozkurtun dışının sökülmesi acil bir ihtiyaç haline gelmişti. Gençlik kitleleri mücadeleye istek gösteriyorlar, yer yer kendiliklerinden mücadeleye atılarak bir avuç faşist saldırganı altediyorlardı. Ancak, ne yazık ki, gençlik kitleleri sağlam siyasetleri olan bir önderliğe sahip değildi. Üçlü Blok ve maceracı akımların uyguladıkları siyasetler ise bütün yaldızına, bütün keşkin görünümüne rağmen aslında gençlik kitlelerinin mücadelesini yenilgiye götürmekten başka hiçbir işe yaramıyordu. Onların tekkelerini ayakta tutmak amacıyla alelacele ortaya attıkları bütün siyasetler eninde sonunda faşistlerin amacına hizmet ediyor, onların güç toplamasını sağlıyordu. Neydi bu görünüşte keskin ama özünde teslimiyetçi siyasetler?

Faşistler, geniş gençlik kitlelerinin emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede tarafsızlaşması için ellerinden geleni yapıyorlardı. Onların iddiasına göre ortalığı karıştıran "bir avuç komünist ve anarşist". Geniş kitlenin bu mücadelede bir rolü yoktu. Bu durumda devrimcilerin yapması gereken, faşistlerin, gençliği tarafsızlaştırma çabalarına karşı çıkmak, faşist saldırılara karşı en geniş gençlik kitlelerinin aktif mücadelesini örgütlemek ve bütün gençliği saldırgan bozkurtun karşısına çelikten bir kale gibi çıkartmak olmalıydı. Devrimciler, kitleyi okul, sınıf sınıf örgütleyerek gençliğin öfkesini aktif bir mücadele haline getirmeli, bir avuç saldırganı tecrit etmeliydiler. Oysa Üçlü Blok ve maceracı akımlar bunun tam tersini yaptılar. Onlar, tam da faşistlerin istediği şekilde gençliği pasif bir sürü olarak gördüler. Onlara göre gençlik mücadele edemezdi Gençliğin "korunmaya" ihtiyacı vardı. Bunu ise ancak onun adına mücadele eden bir kısım "kahramanlar" yapabiliirdi. Onlara göre, bu "kahramanlar" gençlik adına dövüşür ve buna hayran kalan gençlik kitleleri de onların peşinden sürüklenirdi. İşte bu mantıklı hareket eden Üçlü Blok ve maceracılar, faşizme silleyi indirip onu yere çalacak biricik gücü

PASİFLEŞ GÜÇ

bir kenara itmekten, dağıtmaktan başka bir şey yapmamış oldular.

Faşistler, geniş gençlik kitlelerine saldırmak, cinayetler işleyerek ortaya korku salmaya, böylece gençliği yıldırarak çalışıyorlardı. Bu durumda devrimcilerin yapması gereken, saldırganların bir avuç olduklarını, gençlik kitleleri örgütlenir, seferber olur ve mücadele ederse bu bir avuç saldırganın etkisiz hale getirilebileceğini açıklamak ve gençliğin cesaretini teşvik etmek olmalıydı. Üçlü Blok ve maceracı akımlar bu noktada da tam ters bir yol izlediler. Onlar, faşistlerin istediği biçimde, faşizm korkusunu gençlik kitleleri içinde yaydılar. Gençlik kitlelerine faşist saldırıları göğüsleme yolunu değil, "tek çare olarak faşistlerle bir arada bulunmama" yolunu gösterdiler.

Çok aktif görünmesine rağmen, aslında faşistlerin okullara alınmaması siyaseti, faşizm korkusundan ileri gelen mücadele kaçışı bir siyasetti. Faşist saldırılardan korunmak için faşistlere okula almamak! Bu, caniden korunmak için evden çıkmamak gibi saçma bir şeydir. Bu, mücadeleyi tam da faşistlerin istediği alana taşımaktır. Bu, mücadeleyi bozkurtun dışına sökecek gençlik kitlelerinin bulunduğu alanın dışına çıkarmak ve saldırgan manevra alanı açmaktan başka bir sonuç vermez. Bu, faşizme karşı seferber olmuş bir gençlik kitleleri içinde kaldığı zaman kıpırdamayacak ve kıpırdadığı zaman da gençlik kitlelerinin gücüyle boğulacak olan faşistlere dışardan polis desteğinde saldırma fırsatı vermek değil midir? Bu, saldırganı yığın eylemiyle ezme gücüne sahip olan gençliğe güvenmeyen ve ortaklıkta boş bir faşizm korkusu yayarak teslimiyetçiliği körükleyen Üçlü Blokun ve maceracıların mücadeleyi ne kadar yanlış noktalara sürüklediklerini ortaya koymuyor mu?

Üçlü Blok ve maceracı akımlar, "faşistler okula giremez" diyerek faşizmi bir avuç Ülkü Ocaklıdan ibaret olarak gördüklerini ve devleti tarafsızlığına inandıklarını ortaya koyuyorlardı. Onlar, burjuva devlet teorilerinin peşinden gidiyorlardı. Oysa, faşizme karşı mücadele aynı zamanda hakim sınıfların devletin baskılarına karşı demokratik bir mücadele vermekle mümkün olabilirdi. Bu yapılmadığı zaman faşizm gençlik üzerindeki baskısını devletin gücüne dayanarak sürdürebilirdi. Nitekim son iki yıl içinde bir çok okulda meydana gelen olaylar bu gerçeği doğrulamaktadır. Ülkü Ocaklılar okullara alınmamış, fakat hakim sınıfların devleti, bu okullara tepeden el koymuş ve bacadan kovulan faşistleri kapıdan içeri sokarak okulların faşist karargahlarına haline gelmesini sağlamıştır. Bu durumda, öğrenim kurumlarında demokrasiyi korumanın yolu nedir? Bu, her şeyden önce maceracı çizgiyi izlememekle mümkündür. Bu, ancak kitleleri faşist saldırgan ve hakim sınıf devletine karşı seferber eden, ihtiyatlı bir eylem çizgisini izlemekle mümkün olabilir.

Faşistlerin bir amacı da polisin gittikçe daha fazla okullara müdahale etmesi ve öğrenci kitlelerini baskı altında tutmasıydı. Bu amaçla onlar, polisin okulları basması için çeşitli provakasyon

YANLIŞ SİYASETLER GENÇLİK KİTLELERİNİN MESİNE VE FAŞİSTLERİN TOPLAMASINA YOL AÇTI

lar düzenliyorlardı. Bunun sonucunda okulu basan polis, öğrenci kitlesine saldırıyor ve bir çok devrimciyi tutukluyor, böylece gençliğin gücünü yıpratıyordu. Bu durumda devrimcilerin yapması gereken, faşist provakasyonlara karşı uyanık olmak, ihtiyatlı bir mücadele çizgisi izleyerek güçlerin yıpratılmasına yol açmamak, polisin saldırısına bahane olacak hareketlerden kaçınmak ve her şeye rağmen bir polis saldırısı olduğu zaman ise gençlik kitlesinin kendisini aktif bir şekilde savunması için hazırlıklı olmaktı. Ama Üçlü Blok ve maceracılar bu noktada da faşistlerin ekmeğine yağ süren bir politika izlediler. "Faşistleri okula almama" veya yakalanan faşistlerin tek tek dövülmesi gibi öğrenci kitlesinden kopuk eylemler, faşistlere tam da aradık

çesinden kurtaracaklarına bunlara karşı düşmanca bir politika izleyerek faşistlerin saflarına ittiler ve birer faşist militan haline gelmeleri için ne lazımsa yaptılar. "Faşistleri okula almama" ve "faşist dövme" gibi eylemler, aslında bir süreç içinde pekala devrimci saflara gelebilecek bir çok yoksul halk çocuğunu halk düşmanlarının safına itti. Maceracıların uyguladığı ve haklı bir zemine dayanmayan mücadele yöntemleri, bir çok gencin kafasında faşistlerin demagojilerine haklılık kazandırdı. Hatta bu faşist dövme politikası o kadar aşırı noktalara vardı ki, hiçbir şeyle alakası olmayan veya herhangi bir "faşistle" yolda beraber yürüyen insanlar "faşist" oldukları gerekçesiyle saldırıya uğramaya başladılar. Bu maceracı çizgi, faşizmin arayıp da bulama-

genci etkiliyebiliyorlardı. Bu durumda devrimcilerin yapması gereken, geniş bir kampanya yürüterek faşist ideolojiye karşı etkili bir ideolojik ve siyasi mücadele yürütmek, böylece gençlik kitlelerini daha da bilinçlendirip seviyelerini yükseltmek ve faşist ideolojinin tek bir kişiyi etkileyemeyeceği bir ortam yaratmak olmalıydı. Üçlü Blok ve maceracılar ise bunun tam tersini yaparak faşizme karşı ideolojik mücadeleyi reddettiler. "Faşizme karşı ideolojik mücadele olmaz, aktif mücadele olur" gibi saçma bir slogan ortaya atarak gençlik içinde faşist ideolojinin yayılması için uygun bir zemin yarattılar. Bu slogan ise aslında mücadele kaçaklığının ve pasifistliğin kılıfıydı. Çünkü faşizme karşı ideolojik mücadele kolay iş değildi. Bu, gençlik kitlelerine güvenmeyi ve onları seferber etmeyi gerektiriyordu. Bu, faşistlerin etkisi altındaki gençlerin yanına gitmeyi ve onlarla tartışabilmeyi gerektiriyordu. Bu, durup dinlenme bilmeyen bir aydınlatma çalışmasını, bir propaganda çalışmasını, bir seferberliği gerektiriyordu. Üçlü Blok ve maceracılar ise bu tür "pasifist" mücadele yöntemlerini reddedip kantinlerde oturan ve boşa zaman geçiren "aktif" bir çizginin savunucularıydılar.

Temmuz 1975 ODTÜ boykotu

ları fırsatı verdi. Polis bu durumdan yararlanarak okullara saldırılar düzenledi. Üçlü Blok ve maceracılar ise bu polis saldırılarına karşı geniş gençlik kitlelerinin aktif mücadelesini örgütleyecekleri yerde polis karşısında tamamen teslimiyetçi bir yol tuttular.

Faşistlerin, gençlik içindeki çatışmalardan bekledikleri, kitleyi sindirmek ve militan kadrolar yaratmaktı. Onlar, bir çok bilinçsiz genci "komünistlerin ve anarşistlerin kötülüklerine" inandırarak kendi militanları haline getirmeye çalışıyorlar, adolunun dört bir yanından gelmiş gençleri kendi cinayet şebekelerine kaydetmek için çok çeşitli yöntemler kullanıyorlardı. Bu durumda devrimcilerin yapması gereken, faşistlerin etki altına almaya çalıştıkları gençleri, onların elinden kurtarmak için propagandayı yoğunlaştırmak, bu gençlerin kafasına yerleştirilmiş bulunan "devrimci hayaletini" silmek üzere bunlara dostça yaklaşmak, faşizme karşı ideolojik mücadeleyi yoğunlaştırarak faşist demagojinin etkisi altındaki gençleri halkın safına çağırarak, böylece faşistlerin safına daha da fazla itilmelelerinin önüne geçmek olmalıydı. Oysa Üçlü Blok ve maceracı akımlar bu noktada da tamamen yanlış bir yol izlediler. Faşistlerin etkilediği veya pençesine geçirdiği her genci faşizmin paralı askeri gibi gördüler. Bu gençleri faşistlerin pen-

diği fırsatı yarattı. Faşistler, son iki senede en büyük gücü bu yanlış çizginin sayesinde topladılar.

Faşistler, bu mücadelede yalnız gençlik kitlelerini değil, halk kitlelerini de kandırmaya ve tarafsızlaştırmaya çalışıyorlardı. Bu yüzden faşistlere karşı çok dikkatli bir mücadele izlemek ve onların halk kitlelerini tarafsızlaştırma çabalarını boşa çıkarmak gerekiyordu. Bunun için de her şeyden önce mücadelenin geniş kitlelerin destekleyeceği haklı bir zemine yürütülmesi zorunlu oldu. Üçlü Blok ve maceracılar haklı bir zeminde mücadele etme noktasını tamamen gözden kaçırdılar. "Devrimciler her zaman haklıdır" dediler. Devrimcilerin kendi haklılıklarına inancının yetmeyeceğini, geniş kitlelerin bu haklılığı anlamasının zorunlu olduğunu kavrayamadılar. Geniş kitleleri hiçe saydılar. "Faşistleri okula almama" siyaseti haklı zeminin büsbütün yok olmasına yol açtı. Bu siyaset, sıradan vatandaşın kafasında "ikisi de birbirini okula almıyor, ikisi de birbirine saldırıyor, ikisi de haksızlık yapıyor" izlenimini yarattı. Oysa gerçek böyle değildi. İzlenen yanlış siyasetler gerçeğin gizlenmesine, aslında haklı olan devrimci gençliğin bu haklılığını halka anlatamamasına yol açmıştı.

Faşistler, ideolojilerini yaymak için en ufak bir fırsatı kaçırmıyorlar ve bu yolla bir çok

Üçlü Blok'un ve maceracı akımların izlediği çizgi aslında uzlaşma çizgisiydi. Onlar, faşistlere karşı mücadele ederken, faşistlerin en büyük desteği olan polisle uzlaşıyorlardı. Onlar, halkın "tarafsız devlet" "tarafsız polis" yalanlarını doğrulayacak bir biçimde polisle pazarlığa oturuyorlar, hatta polisten kendilerini korumasını istiyorlardı. Elbette kitleleri seferber etmeyen bir eylem çizgisinin sonu düşmanla ilkesiz uzlaşmalara girmekten başka bir şey olmaz. Üçlü Blok ve maceracı akımlar polisin "tarafsızlığına" sığınmakla da kalmıyorlardı. Onlar, zaman zaman faşistlerin "uslu duracaklarına" da inanıyorlar ve ilkesiz uzlaşmalara girişiyorlardı. Bu uzlaşmalar, gençlik kitlesini daha da pasifleştirmekten ve ideolojik mücadelenin yasaklanmasından başka bir şeye hizmet etmiyordu. Mesela DTCF fakültesinde geçen yıl yapılan bu tür bir uzlaşma bunun en tipik örneğidir. Buna göre, okulun içinde hiç bir siyasi çalışma yapılmayacak, gençler hiçbir şekilde bir araya gelmeyecekler, okul idaresinin isteklerine aykırı hiçbir şey yapılmayacaktı... İşte maceracılığın varacağı sonuç buydu. Ama ister keskin pozlara bürünsün, ister uzlaşsın bu politikanın vardığı sonuç hep aynıydı: Gençliğin mücadele yolunu tıkamak ve gençlik kitlelerini pasifleştirmek!

İşte sonuçlar ortada. Üçlü Blok'un ve maceracılığın yanlış eylem çizgisi iflas etmiştir. Bu çizgi, gençliğin mücadelesini geriletmiştir. Bu çizginin sonucunda, gençlik kitleleri pasifleştirilmiş ve mücadelenin dışına itilmiş, faşistler güç toplamış, devrimciler gençlik kitlesinden kopmuş ve gençliğin "öğrenim özgürlüğü, can güvenliği" mücadelesi halk kitlelerinin aktif desteğinden yoksun bırakılmıştır. Bütün bunların sorumluları kimdir? Bunun sorumluları gençliğin menfaatlerini değil, kendi tekke menfaatlerini düşünen Üçlü Blok ve maceracı akımlardır. Onların, teslimiyetçi ve oportünist yüzü gençlik kitlesinin önünde her geçen gün daha fazla açığa çıkmaktadır.

ÜÇ DÜNYA TEORİSİNİ ANCAK PROLETER DEVRİMCİLERDEN GİZLENEREK REDDEDEBİLİYORLAR

"... '3 Dünya' adı altında bir revizyonist genel çizgi ilan eden, '3 dünya' tahlilini komünist hareketin genel çizgisinin yeri ne ikame eden akımlarla kararlılıkla savaşılmaması ve 'dünya devriminin stratejik bakış açısı' meselesinin açıklığa kavuşturulması, böylece '3 dünya' tartışmasında '3 dünya' isimlendirmesini devam ettirmenin yani oportünizmin karşı devrimci çizgisini devam ettirmek anlamına gelmekten kesin olarak çıkması zorunludur."

İşte, Brejnev'in kara bayrağına sarıldığı itiraf edenlerden biri daha! "Üç Dünya Teorisini araştırıyoruz", "Henüz merkezi kararımız yok, birşey söyleyemeyiz" diyenlerin foyası da çabuk açığa çıktı. Sonunda Üç Dünya Teorisini reddettiklerini ve bunu savunanlara karşı Brejnev'in yanında savaşacaklarını bir broşürle ilan ettiler. Ama nasıl bir broşürle? Sadece Üç Dünya Teorisini reddedenlere verilen, isimsiz, imzasız bir broşürle.

Aslında bunlar "Üç Dünya Teorisini kabul ediyoruz" dedikleri zaman bile savundukları siyasetle bunu reddediyorlardı. Proleter devrimci akımın etkisiyle Üç Dünya Teorisini savunmak zorunda kalmışlar ve tahlillerinin üzerine bir süs olarak yerleştirmişlerdi. Sonra Üç Dünya Teorisinin adını vermeden reddetmeye giriştiler. Bir süredir de bunu ilan etmenin usturuplu yolunu araştırıyorlardı. Düştüler, taşındılar, tabanlarına "araştırıyoruz" diyerek zaman kazanmaya çalıştılar ve sonunda bu yolu bulduklarını sandılar. Devrim birçok meselesinin yayın organlarında açıkça tartışıldığı bir zamanda, halktan gizlenen bir broşürle Üç Dünya Teorisine saldırılarının başka ne anlamı olabilir?

Onlar Mao Zedung Düşüncesinin gücü karşısında tir tir titiyorlar. Proleter devrimci hareket oportünist görüşleri öylesine yerle bir etti ki, artık oportünist şefler için görüşlerini açıkça savunmak bir cesaret işi haline geldi. Brejnev'den öğrendiklerini ancak böyle karanlık bildirilerle el altından yayma cesaretini gösterebiliyorlar. Akılları sıra proleter devrimci hareketin eleştirilerinden kurtulup, tabandaki devrimcileri bir süre daha oyalayabileceklerdir.

Oportünist şefler, Üç Dünya tahlilini reddederken "Bu tahlilin Mao Zedung'un tahlili olması birşeyi değiştirmez" (s. 21) diyerek aslında Mao Zedung Düşüncesine düşman olduklarını açıkça ortaya koyuyorlar. Ama çok ileri gittiklerini farketmiş olacaklar ki, bu cümlelerin hemen arkasından şunları söylüyorlar:

"Bu tahlil Mao Zedung'un da olsa bu tahlilin oportünizmin elinde nasıl revizyonist ve karşı devrimci bir silah haline geldiğini gördükten sonra, bu duruma en başta Mao Zedung karşı çıkardı." (s. 21) Bu ne kendini bilmezlik! Siz Mao Zedung

u ağzından çıkan kulağı duymayan, bir gün söylediği ertesi gün Brejnev'in elinde silah olan kendi "teorisyen"lerinizden mi sandınız? Mao Zedung, Üç Dünya Teorisini 1973'te formüle etti ve bu teori ÇKP 10. Milli Kongresi tarafından kabul edildi. O tarihten beri Brejnev revizyonistleri Üç Dünya Teorisine saldırarak, dünya halklarının elindeki bu güçlü silahı karalamaya çalıştılar.

Brejnev revizyonistlerinin Mao Zedung'tan aldığı bir tek kelime gösterebilir misiniz? Brejnev revizyonistlerinin Üç Dünya Teorisine küfreden sayfalar dolusu kitaplarını nasıl ortadan kaldıracaksınız? Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisi Yeni Çarlar'ı can eyinden vuruyor. İşte bunun için, Brejnev revizyonistleri uluslararası komünist harekette saldırırken Üç Dünya Teorisi'ni redderek uluslararası komünist hareket içinde çatlaklar yaratmaya çalışanlardan alıntılar yapıyorlar.

Broşür oportünist şeflerin Yeni Çarlar'la nasıl kader birliği ettiklerini göstermesi bakımından ibret vericidir.

Mao Zedung'un ölümünden sonra Brejnev revizyonistleri sevinçle ellerini oğuşturuyorlardı. Onlar, Çin Komünist Partisi'nin oportünist bir parti haline geleceğini ve Çin'in kızıl renginin değişeceğini hayal ediyorlardı. Onlar, emperyalist emellerini gerçekleştirme için uluslararası komünist hareket içinde çıkabilecek bir çatlağın pususuna yatmışlardı. Ama bütün bu hayalleri kısa sürede tuzla buz oldu, sevinçleri büyük bir hüsrana dönüştü. Çünkü Çin Komünist Partisi Dörtü lü Çete'yi ezerek Mao Zedung Düşüncesi yolundan ilerlemeye devam etti. Dünya halklarının yüreğini sevinçle dolduran bütün bu gelişmeler Brejnev revizyonistlerini mateme boğdu.

Şimdi oportünist şefler de Brejnev'in matemini tutuyorlar. Broşürde, Üç Dünya Teorisi'ni savunan partileri "oportünist" diye karaladıktan sonra şunları yazıyorlar:

"Bu tehlikeyi baştan beri doğru tespit edip savaştık. Bu savaşımızda en büyük güvencemiz, '3 dünya' tahlilini savunan gerçek marksist-leninist partilerin uluslararası alanda beliren oportünizme karşı savaş açacakları umudu oldu. . . Ama gelişmeler bizim özlemlerimizi doğrulamadı. Sübjektif niyetlerimiz bir ölçüde gözümüzü karartmıştı. [Evet, gözünüz kararmıştı. H. S.] Bu tartışma başlatılabilir yıla yakın bir zaman geçtiği halde, '3 dünya' tahlilini savunan marksist-leninist partiler, bu tahlil arkasına gizlenerek komünist hareketin genel çizgisini reddeden oportünist parti ve akımları eleştirmek yerine, onlara 'gerçek marksist-leninistler' diyerek paye verdiler. Bu oportünist akımlara karşı çıkan partilerle ilişkilerini soğuklaştırırken, bu oportünist partilerle ilişkilerini daha ileri a-

dımlara vardirdılar. (s. 17) ... Ama öte yandan AEP'nin dünya komünist hareketinin genel çizgisinin reddine karşı açtığı mücadele bizim için uyarıcı oldu. Ve geç de olsa bu sorunu ele almaya ve geniş bir kampanya içinde tartışmaya karar verdik." (s. 18)

Oportünist şeflere göre Üç Dünya Teorisi'ni savunan bütün partiler oportünisttir. Bir de bu 'oportünist' partilere 'paye veren' ve Üç Dünya Teorisini savunan marksist-leninist partiler varmış! Nasıl oluyor da Üç Dünya Teorisini savunan bütün partiler oportünist olurken, bu partilerle ilişkilerini güçlendiren ve Üç Dünya Teorisini en başta savunan bir diğer parti halı marksist-leninist kalabiliyor? Bildirinin söylediği partiler dışında Üç Dünya Teorisi'ni savunan bir tek parti vardır: Çin Komünist Partisi. Onların yazdığı bütün bu maskaralıkların, dolambaçlı lafların amacı Çin Komünist Partisi'ne sinsice saldırılabilmektir. Hem Üç Dünya Teorisine 'oportünist bir teori' diyeceksin, hem de bu teoriyi kararlılıkla savunan ÇKP'ye saldırmıyor gözükeceksin. Onlar, gönüllerinden geçeni, yani "Kahrolsun Çin Komünist Partisi" ve "Kahrolsun Mao Zedung" diye bağırmağa cesaret edemedikleri için böyle cambazlıklar yapmak zorunda kalıyorlar.

Ama yine de bütün umutlarını ÇKP'nin oportünist bir parti haline gelmesine bağladıklarını söylemekten de kendilerini alamıyorlar. 1 yıldır süren tartışmalar sonunda hayal kırıklığına uğradıklarını söylerken bile bunu ortaya koyuyorlar. Evet, 1 yıl önce Mao Zedung aramızdan ayrılınca sadece bu oportünistler değil en başta Brejnev olmak üzere bütün revizyonistler boş hayallere kapılmışlardı.

Aslında oportünistlerin söylediği şudur: "Hayallerimiz gerçek olmayınca Mao Zedung Düşüncesinin gücü karşısında sinmiştik. Onun için Üç Dünya Teorisi'ne karşı açık bir mücadele yürütemedik. Ama uluslararası komünist hareket içinde çatlaklar yaratmaya çalışanlar bize güç verdi". Ama onların bütün ümitleri suya düşmüş bulunuyor. Onlar bu durumun yarattığı karamsarlıkla şöyle diyorlar:

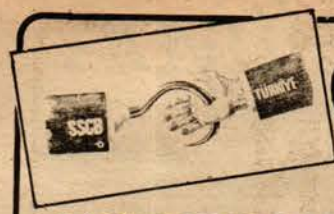
"Genel ve yaygın bir tehlike ile karşı karşıyayız... bu tehlike '3 dünya' tahlilini savunma perdesi arkasında gelişmiştir ve gelişmektedir. (s. 15) bu gibi akımlarla ve genel çizginin inkarı ile savaşmak yerine, bu akımlara 'gerçek marksist-leninistler' diye prim verilirse, komünist hareket büyük bir tehlike ile karşı karşıya demektir. Ve bugünkü durum budur." (s. 17)

Şimdi bu broşürü yazanlara söyleyecek bir tek sözümüz var: Eğer kendilerinde biraz yürek varsa çıksınlar bu yazdıklarını bütün halkın ve bütün proleter devrimcilerin önünde savunsunlar.

MAO ZEDUNG'UN YOLUNDAN YÜRÜYEN PROLETER DEVRİMCİLER VE BREJNEV'İN YOLUNDAN YÜRÜYEN OPÖRTÜNİSTLER

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

ANKARA

Aynur Özüğurlu, Selvi Av-
cı, Uğur Gültepe, Yusuf Zi-
ya Özdemir, Yusuf Özçay,
Uğur Gül, Selahattin Maden,
Ali Maden, Enver Özdemir
(50. Yıl Lisesi Öğrencileri)

"Biz Ankara 50. Yıl Lise
si öğrencileri olarak MC'nin
Yeni Çarlarla imzalamayı
düşündüğü "dostluk ve işbir-
liği" anlaşmasına HAYIR
diyoruz. Hiç böyle büyük bir
sömürücü devlet bizim dos-
tumuz olabilir mi? Bizim
dostumuz dünyayı sömür-
mek diye meselesi olmayan
ülkelerdir. Bizim dostumuz
bizim gibi geri kalmış ülke-
lerdir. Biz onlarla birleşe-

SIVAS

Rusya'nın

yurdumuza dikilen
gözünü kör etmeye
kararlıyız!

Biz Halkın Sesi'nin ba-
ğımsızlık ve demokrasi
mücadelesini sevinçle kar-
şılıyor ve buna yürekten
katılıyoruz. Biz Amerika'
nın yurdumuzdaki sömürü-
süne karşı olduğumuz gi-
bi, son yıllarda azgınlık-
tan ve birçok ülkede ta-
hakküm peşinde koşan Rus-
ya'nın da yurdumuza diki-
len gözünü kör etmeye ka-
rarlıyız.

Geçenlerde köyümüzde
yapılan bir düğün sırasın-
da da bu mücadelemizi güç-
lendirmek için bir kam-
panya açtık. Bu sırada tar-
tışmalar yaptık, türküler
söyledik, halaylar çektik.
Ayrıca dergimiz Halkın
Sesi'ne 1515 lira bağış top-
ladık.

Kangal Kazasının
Kabakçevliği Köylüleri

rek zalim devletlere karşı
hep birlikte mücadele etme-
liyiz, onları yıkmalıyız."

İSTANBUL

Bahçelievler'den Necla
Ümit (Öğretmen), Mustafa
Ümit (Öğretmen), Emine Ya-
kar (Ev kadını), Abdurrah-
man Yakar (şöför), Enver
Elmas (İşçi), Metin Yüksel
(İşçi), Coşkun İnanol (Öğren-
ci):

"Yeni Çarlarla işbirliği-
ne hayır kampanyasına kat-
lıyoruz. Savaşın esas kayna-
ğı Rusya ile değil, Yunanıs-
tan ve diğer Üçüncü Dünya
ülkeleriyle dostluk ve işbir-
liği istiyoruz."

K. MARAŞ

Afşin den Mehmet Güneş, A-
laaddin Gök, Mustafa Özer,
Yaşar Yeşil(Ağcayaşarlı),
Kazım Akkaya(Göncülü):

"Rusya dünyanın efendisi
olmak istiyor. Bizim gibi ge-
ri kalmış ülkelere sinsice
sosyalist maskesiyle girme-
ye çalışıyor. Enerjimizin
Bulgaristan'a bağlanması
Rusya'nın kurduğu fabrika-
lar, bunlar bizim bağımsız-
lığımızı zedeleyen mesele-
ler. 'Dostluk' anlaşması de-
nilen anlaşmaya hayır diyo-
ruz."

MANİSA

Kula'nın Yağbastı köyünden
çoğunluğu çiftçi 20 yurtse-
ver:

"MC iktidarının Rusya'y-
la yapacağı 'işbirliği' anla-
şmasına hayır diyoruz. Biz
Yağbastı köylüleri olarak
hiç bir emperyalist ülkenin
tahakkümü altında yaşamak
istemiyoruz. Kampanyanızı
bütün gücümüzle destekliyo-
ruz."

"Tayfun-77" Tatbikatında Rus Gözlemcilerinin Ne İşi Var?

Dışişleri Bakanlığı Enformasyon
Genel Müdürlüğü gelecek ay yapılacak
olan "Tayfun-77" tatbikatiyle ilgili bir
açıklama yaptı. Açıklamada tatbikata
Sovyetler Birliği'nin askeri temsilci-
lerinin gözlemci olarak davet edildiği
belirtiliyor. Dışişleri Bakanlığı ayrıca
bu çağrının Helsinki Anlaşması uya-
rınca yapıldığını bildiriyor ve şunu
söylüyor: "Normal olarak 21 gün önce
bildirilmesi gereken tatbikat tarihi
Türkiye'nin 'Yumuşama'ya verdiği ö-
nemi belirtmesi bakımından, çağrılı
ülkelere 30 gün önce bildirilmiştir."

"Tayfun-77" tatbikatının Boğaz-
ların düşmana karşı savunulması ama-
cıyla yapıldığı açıklanmaktadır. Güzel-
Peki, Boğazlar üzerinde emeli olan
bu düşman kimdir? Yunanistan'ın mı,
Romanya'nın mı yoksa Fransa'nın mı
Boğazlar üzerinde emelleri vardır? Bo-
ğazlardan savaş gemilerini, uçak ge-
milerini Akdeniz'e indiren bu ülkeler
midir? Yoksa yeryüzünde olmayan
meçhul bir düşmana karşı mı hazırla-
nılmaktadır?

Boğazlarda gözü olan ve gemile-
rini geçirmek için Türkiye üzerinde
baskı uygulayan Yeni Çarlardan baş-
kası değildir. Rusya değil savaş za-
manında, bugün bile Türkiye'nin Bo-
ğazlar üzerindeki egemenliğinden ra-
hatsızlık duymaktadır. Sosyal-emper-
yalistlerin Akdeniz ve Ortadoğu bölge-
sindeki donanmasını güçlendirmek ve
bu bölgede askeri hakimiyetini geli-
ştirmek için bugünden Boğazlardan geç-
meye ihtiyacı vardır. Rusya Montrö
Anlaşmasına aykırı olarak uçak gemi-
lerini Boğazlarımızdan geçirmektedir.
MC ise, kalkmış sosyal-emperyalist-
leri böyle bir tatbikata davet etmekte-
dir.

MC'nin bu çağrıya gösterdiği ge-
rekçeler de yaptığı işe uygun: "Helsin-
ki Anlaşması uyarınca... "Yumu-
şamaya verdiğimiz önem gereğince."
Helsinki Anlaşmasındaki böyle hüküm-
lerin kimin işine yaradığı bugüne ka-
dar çok iyi görülmüştür. Bu hükümler
sadece sosyal-emperyalistlerin "ba-
rış" gösterilerine hizmet etmektedir.
Tabii bir de, Rusya'daki tatbikatlara
çağırdıkları ülkelere, silahlarının gü-
cünü göstererek gözdağı vermeye. Sos-
yal-emperyalistler bu anlaşmaya daya-
narak, işi diğer ülkelerin yaptığı tat-
bikatlara burunlarını sokmaya kadar
vardırılmışlardır. MC, Rusya'ya dave-
tiye göndererek aklısira sosyal-emper-
yalistlerin "hişimandan" korunmaya, on-
ları ürkütmemeye çalışmaktadır. Yapı-
lan tatbikatın Rusya'ya pek de zararı
olmadığını ispat çabasındadır.

Bir nokta da şudur: MC Rusya'yı
tatbikatlara davet etmekle, yurdumuzun
en tehlikeli düşmanın gözlerden giz-
lenmesine hizmet etmektedir. Bu tutum
sosyal-emperyalistlerin "barışçı" ol-
duğu, "Türkiye için tehlike oluşturma-
dığı" izlenimini uyandırmaktan, halkın
uyanıklığını azaltmaktan başka bir şe-
ye yaramaz.

Saldırgan emperyaliste karşı
gerçek bir yurt savunması yaratmanın
ilk şartı tehlikenin kimden geldiğini
halka göstermektir. Bağımsızlığın ka-
zanılıp, korunması halkın seferber e-
dilmesiyle dayanan bir yurt savunması-
nın gerçekleştirilmesiyle mümkün ola-
caktır. Türkiye sosyal-emperyalistle-
re boyun eğme tutumuna son vermeli,
Balkan ülkeleriyle birlik olmalıdır. Bo-
ğazlarımız, sosyal-emperyalistleri ür-
kütmemeye çalışarak değil, kararlı
mücadeleyle korunabilir.

RUSYA ARPAÇAY'DAN NE BEKLİYOR?

Gazeteler Arpaçay Barajının temel
atma töreni için Kosigin'in Türkiye'ye ge-
leceğini ve bu arada resmi görüşmeler ya-
pılacağını yazıyorlar. Bu ziyaret sırasında
siyasi bir belgenin imzalanma ihtimalinden
de söz ediliyor.

Sosyal-emperyalistler siyasi, ekono-
mik ve askeri her yolla Türkiye üzerindeki
denetimlerini arttırmaya çalışıyorlar. Ar-
paçay Barajının temel atma törenini de
"dostluk ve işbirliği" anlaşmasını tekrar da-
vatabilecekleri bir fırsat olarak görüyorlar.
Geçen sene bu amaçla Kosigin'i apar topar

Türkiye'ye göndermek istemişler ama bunu
başaramamışlardı. Yeni Çarlar bir süreden
beri de Seydişehir Alüminyum Tesislerini
kurmakla Türkiye'ye "ne büyük kazançlar"
sağladıklarından bahsediyor ve bunun sonu-
cu olarak bir "dostluk ve işbirliği" anla-
şmasını imzalamak gerektiğini açıkça söy-
lüyorlar. Böylece Arpaçay Barajının teme-
li atılırken hangi heveslerle Türkiye'ye gel-
diklerini de ortaya koyuyorlar. MC iktida-
rı Rusya'ya kapılarımızı açmaya devam
ettikçe, Yeni Çarların istahları daha da
artıyor.

İMZA KAMPANYASINI BÜTÜN YURDA YAYALIM

Bu hafta kampanyamıza 1880 yurttaş katıldı. Elimize ulaşan bu imzaların illere göre dağılımı şöyle:

GAZİANTEP: Halk Tiyatrosu'nun oyunundan 1053, Oleyis Şube
toplantısından 178, MUĞLA: Fethiye'den 142, DENİZLİ: Çivril'den
67, Yalın köyünden 38, içinden 7, DİYARBAKIR: içinden 70, BEL-
ÇİKA: Beringen ve çevresinden 53, İSTANBUL: Üsküdar Bağlarbaşı
dan 43, Bahçelievler'den 7, TRABZON: içinden 30, Yomra Kıratlı
köyünden 10, ZONGULDAK'DAN: 35, MANİSA: Gördes'ten 31, AF-

YON: Dinar'dan 28, BURDUR'DAN: 24, KAYSERİ'DEN: 23, SAM-
SUN'DAN: 23, İZMİR: Bademli köyünden 21, AYDIN: İncirlioiva' dan
11, ANKARA'DAN: 10, KIRKLARELİ'NDEN: 2, BOLU: Düzce'nin Yaz-
lık köyünden 1, ESKİŞEHİR'DEN: 1

Böylece kampanyamıza katılan yurttaşların sayısı 84 361'e ulaşmış
bulunuyor. Bu imzaların illere göre dağılımı şöyledir:

İSTANBUL	10 510	MUĞLA	1 894	ESKİŞEHİR	509	SAMSUN	252
ANKARA	9 595	KONYA	1 641	TOKAT	505	ÇORUM	249
K. MARAŞ	6 586	DENİZLİ	1 601	ISPARTA	459	ADYAMAN	239
İZMİR	6 525	DİYARBAKIR	1 522	KAYSERİ	453	UŞAK	233
TUNCELİ	6 036	TRABZON	1 340	BURSA	449	MUŞ	225
GAZİANTEP	4 532	BOLU	1 237	AMASYA	424	GİRESUN	215
ADANA	4 521	ELAZIĞ	1 149	KOCAELİ	392	AFYON	212
SIVAS	2 885	BATI ALMANYA	1 120	ZONGULDAK	371	YAN	206
ERZİNCAN	2 771	İÇEL	1 091	BALIKESİR	346	ÇEŞİTLİ İLLER	3 220
MANİSA	2 618	AYDIN	676	FRANSA	343		
HATAY	2 263	ANTALYA	626	KARS	289		
MALATYA	1 948	ORDU	556	BURDUR	270	TOPIAM	84 361

Doğu Avrupa halkları sesini yükseltiyor:

"RUSYA DEFOL!"

"Polonya'da revizyonist Parti'nin Varşova'daki binası 'Kahrolsun Rusya' sloganlarıyla donatıldı. . . "Doğu Berlin'de bini aşkın gösterici, Doğu Almanya'nın 28 inci kuruluş yıldönümü törenlerinde 'Ruslar defolun!' diye haykırdı. . . "Çekoslovakya'da Yasa 77 Bildirisini imzalayanların sayısı her geçen gün artıyor. . ."

İşte son günlerde Doğu Avrupa ülkelerinden gelen haberlerden birkaçı bunlar. Bu haberler, Doğu Avrupa halklarının Rus sosyal-emperyalistlerinin boyunduruğuna ve revizyonist diktatörlüklere karşı mücadelelerinin daha da yoğunlaştığını ortaya koyuyor. Revizyonist diktatörlüklerin baskıları, Rus çizmesi altında ezilen, milli onurları ayaklar altına alınan halkları mücadeleden alıkoymuyor. Tam tersine, mücadele daha geniş halk kitlelerine yayılıyor. Polonya'da, Çekoslovakya'da, Doğu Almanya'da, Macaristan'da halkların elinde yükselen mücadele bayraklarında şu sloganlar yazılı:

"Ruslar Defolun!"; "Rus boyunduruğuna Son!"; "Rus İşgal Ordusu Defol!"; "Moskova'nın güdümündeki dış politikaya Son!"; "Polis Baskısına, İşkenceye Son!"; "Demokratik Hak ve Özgürlüklere Saygı!"; "Zamlara Hayır!"; "Daha İyi Hayat Şartları!";

Doğu Almanya

Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin kuruluşunun 28 inci yıldönümünü kutlama törenleri sırasında, başkent Berlin'de bini aşkın Alman, "Rusya Defol" diye haykırdı. Halk, ayrıca faşist baskılara karşı çıktığı için yurttaşlıktan çıkartılan halk şarkıcısı Biermann lehinde gösteriler yaptı. Polis, törene katılmak üzere Aleksandr meydanında toplanan halka saldırdı, 700 kişiyi gözaltına aldı. Polisin halka saldırısında 3 kişinin öldüğü, 200 kişinin yaralandığı öne sürülüyor.

Öte yandan şarkıcı Biermann'ın sosyal-faşist düzeni eleştirdiği için bir süre önce yurttaşlıktan çıkarılması, büyük tepkilere yol açtı. Birçok Doğu Alman yazar ve sanatçısı bu olayı protesto etti. Bunun üzerine, polis bazı sanatçıları gözaltına aldı, çeşitli baskılar yaptı.

Polonya

Polonya'da da Rus boyunduruğuna ve revizyonist Gierek kliğine karşı örgütlü halk muhalefeti git tikçe yaygınlaşmaktadır.

Ekim ayının başlarında Revizyonist Partinin Varşova'daki Merkez binası, "Kahrolsun Rusya" sloganlarıyla donatıldı.

İki süper devletin Ortadoğu'daki son oyunları

ABD ve Sovyet Dışişleri Bakanları Ekim ayının başında "Ortadoğu Cenevre Konferansı Ortak Başkanları" imzalı bir açıklama yaparak, "Cenevre Barış Konferansı'nın" derhal toplanmasını istediler. İki süper devlet, "ortak bildiri"de kendilerini "garantör devletler" olarak göstermektedirler. Yani bir yandan ABD emperyalistleri, öte yandan da Rus sosyal-emperyalistleri Ortadoğu'da saptanacak sınırların korunmasında fiilen "görev almak" hakkını elde etmeye, bölgenin ve Arap ülkelerinin içişlerine kolayca müdahale hakkını ele geçirmeye çalışmaktadırlar.

İki süper devletin, Cenevre Konferansı'nı hangi temelde toplamak istedikleri ise zaten bilinmektedir. Carter'in ve Brejnev'in Ortadoğu için öngördükleri sözde barış planları a) Arap ülkelerinin İsrail'i meşru bir devlet olarak tanımalarını, b) Filistin halkının işgal altındaki topraklarını kurtarma mücadelesini bastırmayı öngörmektedir.

"Ortak Bildiri"nin Yeni Çarlar açısından anlamı şudur; Bilindiği gibi sosyal-emperyalistler yıllardan beri Arap ülkelerinin içişlerine bu runlarını sokmanın yollarını aradılar. Onlar ötedenberi Arap ülkeleri arasındaki anlaşmazlıklardan yararlanmaya, bu ülkeleri bölmeye, ve böylece Ortadoğu'da yuvalanmaya çalıştılar. Fakat yüzlerine taktıkları "dost" maskesi çabuk düştü, bölgede bir türlü tutunamadılar. Mısır ve Sudan'dan esaslı silleler yediler, Suriye'de umduklarını bulamadılar. Irak'ta ayaklarının altındaki zemin kaymaktadır. Suudi Arabistan, Kuveyt gibi ülkelerin eskiden beri sosyal-emperyalistlere karşı tavrı bilinmektedir. Bu durum karşısında Yeni Çarlar son çare olarak "Filistin halkının dostu" maskesine sarılmışlardı. Ne var ki, Brejnev, yüzüne peşpeşe kapanan Ortadoğu'nun kapılarını açabilmek için, Filistin halkının ulusal haklarını bir kez daha pazarlık masasına sürmekten geri durmamıştır.

İki süper devlet "Ortak Bildiri"de Filistin halkının tek meşru temsilcisi Filistin Kurtuluş Örgütü'nün adını ağızlarına bile almamaktadırlar. Sadece "Filistin'lilerin "yasal haklarından" söz edilmektedir. Oysa bilindiği gibi 1975 de Ra-

bat'ta toplanan Arap Zirve Konferansı, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Filistin halkının tek meşru temsilcisi olduğunu oybirliği ile karara bağlamıştı. O günden beri de ABD ve İsrail dışında bütün dünya ülkeleri, FKÖ'yü tanımıştı. Yeni Çarlar da kendilerine FKÖ'nün "sadık dostu" sü sü veriyorlardı. Mısır Dışişleri Bakanı İsmail Fehmi, bu önemli noktaya dikkat çekmiştir. Fehmi, şimdiye kadar FKÖ'nün Konferansa katılmasında ısrar eder görünen Yeni Çarların, şimdi FKÖ yerine İsrail işgali altındaki Şeria ırmağının Batı Yakasındaki Filistin'lilerden kurulacak bir heyetin konferansa katılması noktasında ABD ile anlaşmıştı ifade etmiştir.

Yani Sovyetler Birliği "kapısından" kovulduğu bölgeye şimdi "bacasından" girmeye çalışmaktadır.

ABD emperyalistlerine gelince, bunların da başlıca hedefi İsrail siyonizmini meşrulaştırmak, başta Filistin halkı olmak üzere Arap halklarının devrimci mücadelesini boğmak ve bölgedeki nüfuzunu korumaktır.

ABD emperyalistleri son "Ortak Bildiri"de ilk defa olarak Filistin halkının "yasal haklarından" söz ettiler. ABD'yi, İsrail siyonistlerine rağmen böyle bir tavrı almaya zorlayan etken, hiç kuşkusuz, Filistin ve Arap halklarının kararlı mücadeledir. ABD, yeni bir Ortadoğu savaşında Arap ülkelerinin bir kez daha petrol silahına başvuracaklarından endişe etmektedir. Öte yandan ABD patlak verecek yeni bir Ortadoğu savaşında, sosyal-emperyalistlerin bölgeye askeri müdahalede bulunacağından ve petrol alanlarını işgal etmeye kalkacağından da çekinmektedir. Bu nedenlerle ABD, İsrail'i Araplara tavizler vermeye zorlayarak, sosyal-emperyalistlere karşı Ortadoğu'daki avantajlı durumunu korumaya çalışmaktadır.

İki süper devletin denetiminde bir "Cenevre Konferansı" sökmeyecektir. Hele Filistin Kurtuluş Örgütü'nün dışında tutulduğu bir Ortadoğu Barış Konferansı hiç sökmeyecektir. Başta Filistin halkı olmak üzere Arap halkları ve ülkeleri, iki süper devletin ve İsrail siyonistlerinin bütün oyunlarını boşa çıkaracak ve Ortadoğu'nun kaderini kendi ellerine alacaklardır.

Gene Varşova bölgesinde, maden işçileri yiyecek sıkıntısını ve kötü hayat şartlarını protesto etmek amacıyla birkaç saatlik bir greve gittiler.

Gierek, halkın tepkisi üzerine, geçen yıl zamları protesto ettikleri için tutuklanan işçileri ve işçilerle dayanışmaya geçen aydınları serbest bırakmak zorunda kalmıştır.

Mücadele içinde kurulan "İşçileri Savunma Komiteleri" hedeflerini daha da genişletmiş ve adlarını "Toplumsal Savunma Komiteleri" olarak değiştirmiştir. Öte yandan "İnsan ve Yurttaşlık Haklarını Savunma Hareketi" adlı bir başka örgüt de mücadeleye atılmıştır. "Polonya Bağımsızlık Hareketi" adlı bir başka örgütün de yeraltı çalışmalarına başladığı haber verilmektedir.

Öğrenci hareketi ise özellikle öğrenci önderlerinden ve İşçileri Savunma Komitesi üyesi Stanislas Pyjas'ın polis tarafından hunharca öldürülmesi üzerine hızla yayılmış ve gelişmiştir. Krakau, Danzig, Breslau'dan sonra, Varşova Üniversitesinde de "Öğrenci Dayanışma Komitesi" kurulmuştur.

Halk çeşitli şekillerde örgütlenirken, son aylarda üç yeraltı gazetesi de yayına başlamıştır. "İşçi" adlı gazete çıkış bildirisinde, Gierek kliğinin emrindeki resmi basın olayları çarpıttığını, bazıları ise hiç yayınlamadığını belirtmekte ve amaçlarından birinin gerçekleri halka açıklamak olduğunu belirtmektedir. Gazete, işçi örgütlerinde özgür seçimler yapılması için mücadele edeceğini de açıklamaktadır. "İnsan Hakları Hareketi" "Görüş" adlı bir yayın organı yayınlamaya başlamıştır. Daha çok sanatçıların çıkardığı "Zapis"(Notlar)gazetesi ise Gierek faşistlerinin ve gizli polisin sanatçılara yönelttiği baskıları teşhir etmektedir. Öğrenciler de "Eşiğinde" adlı bir gazete çıkarmaktadırlar. Bütün bu yayınlar, basit bir şekilde yayınlamakta ve elden ele dolaştırılarak çoğaltılmaktadır.

Çeşitli demokrat ve yurtsever örgütlerin yanı sıra Marksist-Leninistler de mücadelelerini güçlendirmektedirler. Polonya işçi sınıfının gerçek devrimci partisi olan Polonya Komünist Partisi bütün halkı Rus sosyal-emperyalizminin boyunduruğuna kırmaya, revizyonist diktatörlüğü devirmeye, proletarya diktatörlüğünü yeniden kurmaya çağırılmaktadır.

Doğu Avrupa'daki bütün halk muhalefetinin okları, Moskova'daki Yeni Çarlara çevrilmiştir. Doğu Avrupa halkları, Brejnevlerden nefret etmektedir. Doğu Avrupa halkları Rus boyunduruğuna eninde sonunda mutlaka kıracaktır. İşçi sınıfının ve halkların demirden yumruğu karşısında Yeni Çarların topraklarının, tanklarının, yüzbinlerce işgal askerinin beş para etmediğini bütün dünya göreceklerdir.

ÜÇÜNCÜ DÜNYA'DAN KISA HABERLER

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 32'nci dönem çalışmalarına katılan ülkelerden birçoğunun temsilcisi, iki süper devlet ABD ve Sovyetler Birliği'nin dünya hegemonyası için giriştikleri rekabeti mahkum etmiştir.

● **YUGOSLAVYA** Dışişleri Bakanı, "Yugoslavya'nın herhangi bir devin gelişmekte olan ülkelerin içişlerine burnunu sokmasına kesinlikle karşı çıktığını" söylemiştir.

● **MEKSİKA** Dışişleri Bakanı yaptığı konuşmada, "süper devletlerin askeri harcamalarının eşi görülmemiş bir düzeye ulaştığını" belirtmiştir.

● **MALEZYA** Başbakanı, "süper devletler arasındaki sürtüşme, küçük ülkelere sadece ve sadece yakınlı ve felaket getirebilir" demiştir.

Hint Okyanusunda kıyasıya bulunan birçok ülkenin temsilcileri ile başka ülkelerin temsilcileri, Hint Okyanusunda kıyasıya bir rekabete girişen süper devletleri sert bir dille kınamışlardır.

● **KENYA** Dışişleri Bakanı süper devletlerin Hint Okyanusunda, deniz güçlerini durmadan artırarak, bu bölgede büyük bir askeri üstünlük kurmaya çalıştıklarını, bunun Hint Okyanusunda kıyasıya bulunan ülkelerin bağımsızlığını hiçe sayan bir faaliyet olduğunu söylemiştir.

● **HAİTİ** Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı ise şunları söylemiştir: "Hint Okyanusunun barış bölgesi olması demek, süper devletlerin askeri üstünlüklerini ve tesislerini burada bulundurmamaları demektir."

● **DEMOKRATİK YEMEN** Cumhurbaşkanı ise yaptığı konuşmada, devlerin yayılmacılık ve askeri amaçlarla diğer ülkelerin içişlerine karışma faaliyetlerinin, Kızıl Deniz bölgesinde barış için ciddi bir tehlike teşkil ettiğini söylemiştir.